

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

I) Obecná část

A) ZHODNOCENÍ PLATNÉHO PRÁVNÍHO STAVU

Oblast pyrotechnických výrobků je upravena zejména zákonem č. 206/2015 Sb., o pyrotechnických výrobcích a o změně některých zákonů (zákon o pyrotechnice), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pyrotechnice“). Zákon o pyrotechnice obsahuje kromě úpravy národní i úpravu transpoziční.

Tímto zákonem je zajištěna transpozice:

- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/29/EU ze dne 12. června 2013 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání pyrotechnických výrobků na trh (dále jen „směrnice 2013/29/EU“) a
- prováděcí směrnice Komise 2014/58/EU ze dne 16. dubna 2014, kterou se podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/23/ES zřizuje systém pro sledovatelnost pyrotechnických výrobků (dále jen „směrnice 2014/58/EU“).

K zákonu o pyrotechnice byly vydány prováděcí předpisy:

- vyhláška č. 284/2016 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o pyrotechnice,
- vyhláška č. 288/2015 Sb., o provádění ohňostrojných prací, a
- nařízení vlády č. 208/2015 Sb., o technických požadavcích na pyrotechnické výrobky a jejich uvádění na trh.

Výše uvedená právní úprava komplexně a plošně upravuje oblast pyrotechnických výrobků, čímž se rozumí zejména stanovení jednotlivých kategorií pyrotechnických výrobků, ověřování a označování pyrotechnických výrobků, pravidel a podmínek pro připojování označení CE, povinností hospodářských subjektů (výrobců, dovozců a distributorů), dále upravuje zacházení s pyrotechnickými výrobky, jejich skladování, odbornou způsobilost, která se vyžaduje pro některé pyrotechnické výrobky, s nimiž se zachází, a dále také zajištění výkonu veřejné správy v oblasti pyrotechnických výrobků, zejména jejich kontroly, rovněž podmínky pro shromažďování a poskytování informací a také oblast přestupků.

Zákon o pyrotechnice je účinný od 4. 9. 2015.

Návrh zákona se týká jak části národní, tak části transpoziční a týká se následujících hlavních oblastí:

- 1) odborná způsobilost,
- 2) získání dokladu o odborné způsobilosti,
- 3) změna kontrolního orgánu,
- 4) opravy v souvislosti s opravou české verze směrnice 2013/29/EU,
- 5) pravomoci obcí vydávat obecně závazné vyhlášky (dále jen „OZV“)
- 6) další úpravy,
- 7) změna dalších zákonů.

Uvedeným zákonem se mění zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o správních poplatcích“), a zákon č. 87/2023 Sb., o dozoru nad trhem s výrobky a o změně souvisejících zákonů (dále jen „zákon o dozoru nad trhem s výrobky“).

Právní stav jednotlivých oblastí:

Ad 1) odborná způsobilost

Zákon o pyrotechnice stanovuje několik kategorií pyrotechnických výrobků, do kterých se tyto výrobky v závislosti na způsobu jejich použití, účelu a stupni nebezpečnosti zařazují. U zábavní pyrotechniky se jedná o kategorie F1, F2, F3 a F4, u divadelní pyrotechniky se jedná o kategorie T1 a T2 a u ostatních pyrotechnických výrobků (používaných např. v automobilovém průmyslu) se jedná o kategorie P1 a P2. Pro jednotlivé kategorie pyrotechnických výrobků jsou pak stanovena omezení, zejména věková, pro jejich používání. Nejprísnější omezení platí pro pyrotechnické výrobky kategorie F4, T2 a P2. Jedná se o pyrotechnické výrobky zvláště nebezpečné zejména z hlediska velkého množství výbušných látek, které tyto výrobky obsahují. S těmito výrobky může proto zacházet pouze úzká skupina osob, a to tzv. osoby odborně způsobilé, což jsou osoby, které prokážou vysokou míru odbornosti nezbytnou pro zacházení s těmito pyrotechnickými výrobky. Z důvodu vysoké nebezpečnosti těchto pyrotechnických výrobků nelze připustit, aby bylo umožněno s těmito pyrotechnickými výrobky zacházet laické (neodborné) veřejnosti.

Z hlediska odborné způsobilosti je stěžejní § 36 zákona o pyrotechnice, který stanovuje, kdo se považuje za osobu odborně způsobilou. Dle tohoto ustanovení se za osobu s odbornou způsobilostí považuje fyzická osoba, která má osvědčení o odborné způsobilosti pro zacházení s pyrotechnickými výrobky kategorie P2, pokud jde o nákup, prodej, ničení nebo zneškodňování těchto pyrotechnických výrobků, nebo kategorie T2 nebo F4, pokud jde o nákup, prodej, ničení nebo zneškodňování těchto pyrotechnických výrobků a provádění ohňostrojných prací.

Za osobu odborně způsobilou se dále považuje právnická a podnikající fyzická osoba, která zachází s pyrotechnickými výrobky prostřednictvím fyzické osoby, která má osvědčení o odborné způsobilosti. Vzhledem k tomu, že hospodářské subjekty, které především s pyrotechnickými výrobky zacházejí, mohou být pouze právnické a podnikající fyzické osoby, je jim takto umožněno, aby prováděly činnosti, pro něž se vyžaduje odborná způsobilost. Vzhledem k tomu, že držitelem osvědčení o odborné způsobilosti může být pouze fyzická osoba, tyto právnické a podnikající fyzické osoby tak vykonávají tyto činnosti prostřednictvím těchto fyzických osob.

Jak je uvedeno výše, v současném platném znění zákona o pyrotechnice se odborná způsobilost vyžaduje u pyrotechnických výrobků kategorie F4, T2 a P2, pokud dochází k jejich nákupu, prodeji, ničení nebo zneškodňování a v případě kategorií F4 a T2 navíc k provádění ohňostrojných prací.

Návrh zákona o pyrotechnice odbornou způsobilost rozšiřuje, a to jednak pro pyrotechnické výrobky kategorie F4, T2 a P2, kdy rozšiřuje výčet činností, pro něž se odborná způsobilost bude vyžadovat, a jednak ji zcela nově zavádí pro některé činnosti, pokud jde o kategorii F3.

Ad 2) získání dokladu o odborné způsobilosti

Uvedená oblast zákona o pyrotechnice úzce souvisí s výše popsanou odbornou způsobilostí, neboť k tomu, aby fyzická osoba (a prostřednictvím ní potom právnická a podnikající fyzická osoba)

mohla být osobou odborně způsobilou, je nezbytné, aby byla držitelem osvědčení o odborné způsobilosti. Získání osvědčení o odborné způsobilosti upravují § 37 a 38 zákona o pyrotechnice. Ustanovení § 37 upravuje postup k získání osvědčení o odborné způsobilosti, § 38 upravuje odborné školení, které každý žadatel o získání osvědčení o odborné způsobilosti musí absolvovat.

Dle platného znění zákona o pyrotechnice musí každý zájemce o získání osvědčení o odborné způsobilosti podat žádost u Českého báňského úřadu (dále jen „ČBÚ“), který je příslušným orgánem k vedení správního řízení o této žádosti. Kromě dalších požadavků k získání osvědčení o odborné způsobilosti je jednou z podmínek absolvovat odborné školení a úspěšně složit závěrečnou zkoušku (§ 37 odst. 5 zákona o pyrotechnice). Odborné školení je určeno pouze žadatelům o získání osvědčení o odborné způsobilosti. Každý, kdo tedy chce získat toto osvědčení, musí nejprve podat žádost u ČBÚ, a teprve poté, jakmile se stane žadatelem, se musí přihlásit na odborné školení, které zajišťuje Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva (dále jen „ČÚZZS“) společně s ČBÚ. V praxi tato situace znamená nutnost po podání žádosti u ČBÚ řízení dle správního řádu přerušit do doby, než žadatel absolvuje toto školení a složí závěrečnou zkoušku.

Současná situace tak způsobuje obtíže nejen ČBÚ, který vždy musí správní řízení o žádosti přerušit, ale rovněž pro samotné žadatele, pro které je tento způsob značně nepřehledný. Zákonná úprava navíc váže zahájení odborného školení na minimální počet 5 žadatelů. Pokud tedy není alespoň 5 žadatelů, kteří podají žádost u ČBÚ, kteří se poté přihlásí na odborné školení, ČÚZZS odborné školení nezahájí.

Ad 3) změna kontrolního orgánu

Kontrolní orgány pro oblast pyrotechnických výrobků jsou upraveny v § 55 zákona o pyrotechnice. Jsou jimi ČÚZZS (v zákoně o pyrotechnice označován jako „Úřad“), oznamující orgán (tím je Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví – dále jen „ÚNMZ“), Česká obchodní inspekce (dále jen „ČOI“) a obvodní báňské úřady (dále jen „OBÚ“). ČÚZZS kontroluje dodržování povinností stanovených zákonem o pyrotechnice s výjimkou toho, co je svěřeno do kontrolní působnosti jinému z výše uvedených kontrolních orgánů. Ostatní kontrolní orgány tak působí pouze na dílčích úsecích zákona o pyrotechnice, přičemž největší objem kontrolovaných povinností připadá právě na ČÚZZS.

Ad 4) opravy v souvislosti s opravou české verze směrnice 2013/29/EU

V Úředním věstníku L38/42 byla dne 10. 2. 2018 zveřejněna oprava české jazykové verze směrnice 2013/29/EU, která zejména upravila v této směrnici některé užívané pojmy a rovněž obsahovala úpravu jazykovou.

Ad 5) pravomoc obcí vydávat OZV

Za platného právního stavu jsou k územní regulaci pyrotechniky využívány v samostatné působnosti vydávané OZV. Právním základem je v tomto případě § 10 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení může obec ukládat povinnosti v samostatné působnosti OZV mimo jiné k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku; zejména může stanovit, které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech a v čase OZV určených, nebo stanovit, že na některých veřejných prostranstvích v obci

jsou takové činnosti zakázány. OZV lze vydat i k zajištění udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství, k ochraně životního prostředí, zeleně v zástavbě a ostatní veřejné zeleně a k užívání zařízení obce sloužících potřebám veřejnosti. V neposlední řadě může obec vydat OZV v případech, kdy tak stanoví zvláštní zákon [§ 10 písm. d) obecního zřízení]. Možnost obcí vydávat OZV k regulaci používání pyrotechnických výrobků aproboval Ústavní soud v nálezech ze dne 13. 9. 2006, sp. zn. Pl. ÚS 57/05 (Nový Bor), a ze dne 8. 6. 2010, sp. zn. Pl. ÚS 58/05 (České Velenice).

Ad 7) změna dalších zákonů

V souvislosti s novelou zákona o pyrotechnice je potřeba upravit některé další zákony, konkrétně pak zákon o správních poplatcích zákon o dozoru nad trhem s výrobky.

B) ODŮVODNĚNÍ HLAVNÍCH PRINCIPŮ NAVRHOVANÉ PRÁVNÍ ÚPRAVY A VYSVĚTLENÍ JEJÍ NEZBYTNOSTI

Obecně k problematice pyrotechnických výrobků

Dosavadní právní úprava se jeví jako nedostatečná, pokud jde o zajištění ochrany zdraví lidí a zvířat, veřejného pořádku a ochrany životního prostředí při používání zejména zábavní pyrotechniky (kategorie F1 až F4).

Zábavní pyrotechnika škodí lidskému zdraví a životnímu prostředí. V důsledku odpalování pyrotechniky se ročně do ovzduší dostane velké množství nebezpečných a zdraví škodlivých látek. Mnohé ve formě, ve které se v přírodě přirozeně nevyskytují.

Návrh proto nejen rozšiřuje výčet činností, pro něž je vyžadována odborná způsobilost, ale zakotvuje také explicitní zákaz prodeje všech pyrotechnických výrobků (vyjma kategorie F1) na stáncích, resp. v dočasných stavbách.

Dochází také k podrobnější regulaci použití pyrotechnických výrobků, a to v podobě zakotvení explicitního zákazu používání pyrotechnických výrobků všech kategorií, s výjimkou kategorie F1, ve vzdálenosti do 250 m od vybraných rizikových zařízení a provozů (§ 35b). Jedná se například o nemocnice, hospice, útulky pro zvířata, záchranné stanice, chovy zvířat atp. Speciální ustanovení dále umožňuje obcím širší využití obecně závazné vyhlášky k zakotvení dalších zákazů či omezení používání zábavní pyrotechniky na celém území obce (§ 35c).

Akademie věd ČR v roce 2023 zpracovala expertní stanovisko, které se zabývá vlivem pyrotechniky na zdraví člověka a životní prostředí. Podle stanoviska je pyrotechnický smog plný škodlivých sloučenin. Mimo jiné se jedná o velké množství toxických plynných produktů (oxidy síry, fosforu, dusíku) a dále organických sloučenin jako formaldehyd, acetaldehyd, butylacetát nebo rozličné organické hydroperoxy. Mohou vznikat i chlorované toxické látky a polycyklické aromatické uhlovodíky, které jsou prokázanými karcinogeny a některé z nich způsobují i vrozené vývojové vady. V životním prostředí se velmi obtížně rozkládají a hromadí se v přírodě i v živých organismech.

Velmi problematické jsou z pohledu lidského zdraví také prachové částice uvolňované při odpalování pyrotechniky. Jejich koncentrace v ovzduší jsou během novoročních oslav abnormálně vysoké, limity jsou překračovány o desítky až stovky procent. Spalováním zábavní pyrotechniky se do ovzduší dostávají také plynné polutanty, jakou jsou oxid uhelnatý, oxid siřičitý, oxid dusný

nebo přízemní ozon, které mohou do jisté míry ovlivnit chemické složení atmosféry i místní klima. Průměrná koncentrace oxidu siřičitého se může používáním pyrotechniky zvýšit až 10x, oxidu dusného nebo dusičitého až 4x.

Při použití silvestrovské pyrotechniky dochází k nárůstu zejména koncentrací prachových částic PM₁₀ a PM_{2,5}. Po půlnoci se zvyšují především ve městech, kde je intenzita odpalů nejvyšší. Nejvíce zasažena jsou náměstí nebo sídliště ve větších městech, kde je vysoká intenzita odpalů a zároveň relativně uzavřený prostor, který omezuje rozptyl znečištění do okolí, a to se tak kumuluje. Na odpalování pyrotechniky pak doplácí místa jako například Brno-Dětská nemocnice, kde se nachází jedna z monitorovacích stanic Českého hydrometeorologického ústavu. Nemocnice se nachází přibližně jeden kilometr od centra Brna. Podle dat ze silvestrovských oslav konce roku 2023 se hodnota o půlnoci zvýšila trojnásobně. V některých letech dosahovaly koncentrace částic PM₁₀ i hodnoty 272 $\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$, což byla ten rok nejvyšší hodnota naměřená na Silvestra v celé České republice. Meziročně se mohou koncentrace lišit, a to v závislosti jak na odpáleném množství, tak také na počasí nebo vzdálenosti odpalů od monitorovacích stanic.

Vliv používání pyrotechniky na kvalitu ovzduší je Českým hydrometeorologickým ústavem dlouhodobě sledován a hodnocen, a to ve vztahu ke koncentracím nejsledovanějších znečišťujících látek, které mají stanoveny imisní limity pro ochranu lidského zdraví, tj. ke koncentracím suspendovaných částic PM₁₀ a PM_{2,5}. Odpalování zábavní pyrotechniky je ve své podstatě nedokonalý spalovací proces, během něhož se do ovzduší dostávají zejména suspendované částice (především PM_{2,5} a menší), dále pak směsi různých kovů (zajišťují barevnost ohňostroje), oxidy dusíku a oxid siřičitý a dále také polycyklické aromatické uhlovodíky, včetně karcinogenního benzo(a)pyrenu.

Odpalování pyrotechniky vede ke krátkodobému (epizodickému) avšak významnému nárůstu koncentrací znečišťujících látek, který je zaznamenáván v řádu jednotek hodin v průběhu cca dvou dní na přelomu roku. Odpalování pyrotechniky může způsobit až překročení 24hodinové limitní koncentrace částic PM₁₀ ve výši 50 $\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$. Průměrné hodinové koncentrace částic PM₁₀ se mohou v období kolem půlnoci během silvestrovských oslav ve velkých městech pohybovat v rozmezí 30–180 $\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$. Výrazné rozmezí koncentrací je způsobeno aktuálními rozptylovými podmínkami a aktuální úrovní znečištění. Velmi vysoká míra znečištění může mít negativní dopad na lidské zdraví i při krátkodobé expozici, a to zejména u náchylných osob, jako jsou osoby trpící chronickými dýchacími či kardiovaskulárními potížemi, malé děti nebo starší osoby. Míra znečištění z odpalů pyrotechniky bývá největší v místech s nejvyšším množstvím odpalů, obzvláště pak v místech špatně odvětrávaných. Typicky se tedy jedná například o náměstí nebo sídliště ve větších městech, kde je vysoká koncentrace odpalů a zároveň relativně uzavřený prostor, který omezuje rozptyl znečištění do okolí, a to se zde tedy kumuluje.

Amatérské užívání zábavní pyrotechniky představují nesrovnatelně vyšší riziko než ohňostroje vedené profesionálními odpalovači ohňostrojí. Zatímco běžná pyrotechnika vybuchuje ve výši 20 až 40 m nad zemskou úrovní, u profesionálních pyrotechniky jde spíše o 100 m, kde se škodliviny mohou mnohem efektivněji rozptýlit v atmosféře.

Zatímco rizika poranění spojená s používáním zábavní pyrotechniky jsou veřejnosti dobře známá (např. utržené prsty, končetiny, fatální poranění hlavy apod.), toxické účinky emisí jsou podceňovány, a to i přesto, že mohou mít závažné, a někdy i dlouhotrvající následky. Prachové částice emitované detonací pyrotechniky ve většině případů obsahují na svém povrchu toxické kovy (olovo, chrom, nikl), organické polutanty typu polycyklických aromatických uhlovodíků, které jsou prokazatelně identifikovány jako lidské karcinogeny nebo teratogeny, tedy látky způsobující vrozené vývojové vady, či dokonce i endokrinní disruptory, látky narušující hormonální rovnováhu, např. perchlorát. Data z tzv. smogových epizod dokumentují významný

nárůst zdravotních problémů následovaný zvýšeným počtem hospitalizací a úmrtí v řádu hodin či dní po nástupu smogové epizody.

Vdechování látek emitovaných při spalování zábavní pyrotechniky může způsobit široké spektrum dýchacích i jiných obtíží.

Na toxické účinky zábavní pyrotechniky se často pohlíží jako na jednorázovou záležitost, avšak mnohé chemické látky obsažené v zábavní pyrotechnice lze těžko odbourat, např. těžké kovy, a zůstávají tak v lidském těle i v životním prostředí po velmi dlouhou dobu. K dalšímu nežádoucímu působení pak může přispět kontaminovaná voda, půda, příp. další hromadění v potravním řetězci.

Zásadní jsou rovněž negativní dopady používání zábavní pyrotechniky na zvířata. Ústřední komise pro ochranu zvířat (odborný poradní orgán v rámci Ministerstva zemědělství) každoročně apeluje na omezení zábavní pyrotechniky a důrazně upozorňuje na negativní vlivy související s odpalováním zábavní pyrotechniky na zvířata hospodářská, zájmově chovaná i volně žijící. Zvířata reagují bezprostředně jak na zvukové, tak na vizuální efekty, které při této činnosti působí současně. Zároveň je třeba zdůraznit, že zvířata vnímají zvukové vjemy daleko intenzivněji než lidé. Některé zábavně pyrotechnické výrobky dosahují hlasitosti např. okolo 130 decibelů (helikoptéra kolem 100 decibelů), což je už i pro člověka nepříjemná hluková zátěž. Některá zvířata, jako například psi, však slyší na delší vzdálenosti než člověk a s vyšším frekvenčním rozsahem, čímž je jejich sluch podstatně citlivější než ten lidský. Zvířata si navíc nedokážou příčiny hluku vysvětlit. Mezi fyziologické reakce ovlivněné odpaly lze zahrnout zvýšený srdeční rytmus, neklid, úzkost, strach a stres, které často vedou k panice a únikové reakci.

U hospodářských zvířat dochází ke splašení nebo i ke zraněním od petard a raket, které dopadnou na pastviny. Zvířata jsou v šoku a následkem toho pak několik dní nejdí a jen leží. Šok z výbuchů může způsobit infarkt. U koní je nejčastějším projevem pokusu o útěk běh v důsledku stádové paniky. Zhruba 25 % koní je každoročně zraněno v přímém důsledku vyplašení ze zvukových a vizuálních efektů zábavní pyrotechniky, což rozhodně nelze považovat za ojedinělé.

Majitelé zvířat se musí na neklid připravit, nenechávat zvířata v době očekávaného většího používání zábavní pyrotechniky volně venku, a to ani na zahradě. Je nutné také přizpůsobit dobu venčení psů. Obvykle se stává, že zvíře kňučí či mňouká, třese se a snaží se zalézt na bezpečné místo. Citlivější jedinci zpanikaří a jsou pak schopni například proskočit sklem či se jinak zranit. Zvíře ukazuje strach i tím, že se pomočí, je agresivní a nepravidelně dýchá. Fyziologickým příznakem může být zvýšená hladina kortizolu v krvi, jehož hladiny se pak dají srovnávat s jednotlivými behaviorálními reakcemi na zvuky u různých druhů zvířat. Hladiny kortizolu dosahují u psů maxima až zhruba 15 minut po výbuchu, fyzický stav zvířete je tedy značně ovlivněn celkovou dobou trvání pyrotechnické činnosti. Mnozí majitelé v průběhu silvestrovských oslav ze zoufalství aplikují uklidňující preparáty, kterými v konečném důsledku mohou zvířatům ublížit.

Vzhledem k tomu, že pyrotechnika je odpalována především večer a v noci, tedy za tmy, ve které se především mnozí ptáci hůře orientují, narážejí pak na různé překážky, jako jsou stromy, zdi budov, skleněné tabule nebo dráty elektrického napětí.

Z volně žijících zvířat jsou v největší míře ohroženi ptáci, kteří kromě vizuálních stimulů vnímají zřejmě i tlakovou vlnu výbuchů. Akutní stres může vyvolat tachykardii, která u ptáků způsobí smrt a k té může dojít i během letu. V zimě na zimovištích vzlétají a snaží se uniknout, v hnízdní době pak opouští svá hnízda či vyvedená mláďata a mnohdy se již nevrátí. Totéž se samozřejmě týká i savců, kteří jsou ve stresu, zmateně pobíhají a při zkratovitém jednání se mohou zranit,

včetně kolizí s dopravními prostředky, a nezhádka je výsledkem i smrt zvířete. U samic břežích savců někdy výbuchy způsobují potraty.

Vodní ptáci a ryby jsou ohrožené na životě, jelikož se mohou otrávit zbytky pyrotechniky, která dopadne na vodní hladinu. Vyplašené ryby opouští své úkryty a jsou sežrány predátory. Vodní živočichové a ptáci v zimě mohou zahynout i v důsledku přílišného výdeje energie. Husy během silvestrovské noci uletí stovky kilometrů a překonají tak vzdálenosti, které by normálně uletěly pouze během migrace.

Ad 1) odborná způsobilost

Současnou úpravu odborné způsobilosti nelze považovat za dostatečnou, a to zejména s ohledem na směrnici 2013/29/EU. Tato směrnice v čl. 3 odst. 6 definuje osobu s odbornými znalostmi (označení osoby s odbornou způsobilostí v textu směrnice) jako osobu, které členský stát udělil oprávnění k manipulaci se zábavní pyrotechnikou kategorie F4, s divadelními pyrotechnickými výrobky kategorie T2 nebo ostatními pyrotechnickými výrobky kategorie P2, nebo k jejich používání na svém území. Dle směrnice 2013/29/EU by tak osobou odborně způsobilou měla být každá osoba, která s pyrotechnickými výrobky uvedených kategorií manipuluje nebo je používá. Platné znění zákona o pyrotechnice však odbornou způsobilost vyžaduje jen u určitých činnostech, kterými jsou nákup, prodej, ničení, zneškodňování a v případě kategorie F4 a T2 také provádění ohňostrojných prací. U ostatních činnostech s těmito kategoriemi pyrotechnických výrobků zákon o pyrotechnice odbornou způsobilost nevyžaduje. Protože se však jedná o velmi nebezpečné pyrotechnické výrobky, je žádoucí z hlediska zajištění bezpečnosti a vyhovění požadavkům směrnice 2013/29/EU rovněž stanovit, aby osoby, které s těmito výrobky manipulují nebo je používají, měly odbornou způsobilost, neboť pouze u ní je záruka vysoké míry odbornosti a znalosti těchto pyrotechnických výrobků.

Návrh zákona odbornou způsobilost rozšiřuje i na některé činnosti, pokud jde o pyrotechnické výrobky kategorie F3. Odborná způsobilost se dosud vztahovala pouze na pyrotechnické výrobky (pokud jde o zábavní pyrotechniku) kategorie F4, které vykazují značnou nebezpečnost, která může být srovnatelná s výbušninami, a kde je nezbytné, aby s takovými pyrotechnickými výrobky zacházela pouze osoba s odbornou způsobilostí. Nyní se navrhuje zavést tento požadavek i u kategorie F3 (avšak v omezené míře, pokud jde o jednotlivé činnosti).

Ad 2) získání dokladu o odborné způsobilosti

Nově se nebude jednat o osvědčení o odborné způsobilosti, ale o doklad o odborné způsobilosti, resp. o oprávnění zacházet s pyrotechnickými výrobky kategorie F4, T2 nebo P2 k čemuž se bude vydávat doklad o odborné způsobilosti. Jak již bylo výše uvedeno, postup získávání osvědčení o odborné způsobilosti je pro žadatele značně komplikovaný a nepřehledný. Rovněž pro ČBÚ, jakožto příslušný správní orgán, je tento postup zatěžující, neboť řízení o žádosti nelze provést bez přerušení tohoto řízení. Navrhovanou úpravou se docílí toho, že žadatel o získání dokladu o odborné způsobilosti bude moci ještě před tím, než podá žádost u ČBÚ, absolvovat odborné školení a teprve poté bude žádat o získání dokladu o odborné způsobilosti. Pro žadatele bude takový postup přehlednější a jednodušší. Výhodou pro žadatele bude rovněž to, že pokud neuspěje u závěrečné zkoušky (a poté u opakované zkoušky), nebude zatížen dalšími náklady (výjimkou bude pouze náklad ve výši 3000 Kč za konání opakované zkoušky v případě, že u první zkoušky žadatel neuspěje a bude požadovat její opakování), tak jak je tomu nyní, neboť podle platného znění zákona o pyrotechnice každý žadatel získání dokladu o odborné způsobilosti musí spolu se žádostí předkládat rovněž lékařský posudek osvědčující jeho zdravotní způsobilost a musí rovněž zaplatit správní poplatek. Podle platné právní úpravy tak platí, že pokud u závěrečné zkoušky

neuspěje, a tedy následkem toho osvědčení nezíská, přijde i o vynaložené náklady na získání lékařského posudku a uhrazený správní poplatek.

Ad 3) změna kontrolního orgánu

Největší objem povinností dle zákona o pyrotechnice nyní kontroluje ČÚZZS. Tento úřad, který byl zřízen zákonem č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní a střeliva (dále jen „zákon o ověřování střelných zbraní“), sídlí v Praze. Součástí ČÚZZS je detašované pracoviště (Oddělení kontroly) umístěné v Táboře. Kromě kontroly povinností podle zákona o pyrotechnice kontroluje ČÚZZS rovněž dodržování povinností podle zákona o ověřování střelných zbraní a rovněž provádí kontrolu podle vybraných ustanovení zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů. ČÚZZS je úřad s celostátní působností.

ČÚZZS je tak činný nejen v oblasti pyrotechnických výrobků, ale rovněž v oblasti střelných zbraní a střeliva. V oblasti kontroly povinností dle zákona o pyrotechnice připadá značná část kontrolní činnosti na prodej pyrotechnických výrobků, zejména v tržnicích, kde velmi často dochází k porušování povinností ze strany prodejců.

Vzhledem k velikosti ČÚZZS a počtu jeho zaměstnanců, kterých je 40, z nichž pouze 6 vykonává kontrolní činnost (čímž není myšlena pouze kontrolní činnost dle zákona o pyrotechnice, ale veškerá kontrolní činnost v působnosti ČÚZZS), nemůže být výkon kontroly natolik efektivní, jak by bylo žádoucí. Problémem je zejména velká vzdálenost do jednotlivých kontrolních míst (velká část tržnic se nachází v příhraniční oblasti), včetně malého počtu kontrolorů. Nedostatek osob vykonávajících kontrolu má nepříznivé důsledky na samotný výkon kontroly, neboť kontrolori se často setkávají s tím, že zejména na tržnicích jsou často prodejcům známí (z důvodu opakovaných kontrol), přičemž rozpoznání kontrolních osob vede k tomu, že prodejci, kteří se dopouští porušování povinností dle zákona o pyrotechnice, v momentě, kdy se dozví, že bude provedena kontrolní činnost, provedou dočasná opatření (např. z prodejních stolů odstraní pyrotechnické výrobky kategorie F4). Nízký počet kontrolujících osob rovněž neumožňuje provádět kontrolní činnost v takovém rozsahu, v jakém by v případě pyrotechnických výrobků bylo zapotřebí.

Z uvedených důvodů se novelou zákona o pyrotechnice navrhuje, aby kontrolní činnost vykonávala ČOI, která je zejména personálně mnohem lépe vybavena. ČOI je již nyní zařazena mezi kontrolní orgány dle § 55 zákona o pyrotechnice a v rozsahu uvedeném v tomto zákoně vykonává kontrolní činnost. Jedná se zejména o dodržování věkových omezení při zpřístupňování pyrotechnických výrobků a dále povinnosti při jejich skladování. ČOI tak nebude do oblasti pyrotechnických výrobků zařazena jako nový kontrolní orgán, dojde pouze k rozšíření kontrolované oblasti. Hlavní výhodou je zejména větší personální vybavenost ČOI, která disponuje oblastními inspektoráty s vymezenou územní působností. Tímto opatřením se docílí stavu, kdy výkon kontrol bude mnohem efektivnější a zvýší se vynutitelnost dodržování povinností dle zákona o pyrotechnice, což by mělo vést ke snížení nelegálního prodeje pyrotechnických výrobků.

Kromě ČOI se navrhuje, aby dozorovou činnost, kterou nyní vykonává ČÚZZS, vykonávaly rovněž orgány státní báňské správy, tedy ČBÚ a OBÚ. Státní báňská správa je pro kontrolní činnost rovněž mnohem lépe vybavena, než tomu je u ČÚZZS, a to zejména s ohledem na její strukturu, kterou tvoří kromě ČBÚ i OBÚ, kterých je v současné době 7, a které vykonávají místní působnost pouze na části území ČR. Existencí těchto územních pracovišť obdobně jako v případě ČOI, dojde k zefektivnění kontrolních činností, které doposud vykonává ČÚZZS prostřednictvím svého úřadu (a detašovaného pracoviště) s celorepublikovou působností.

Pokud jde o státní báňskou správu, kontrola jí vykonávaná se bude vztahovat pouze k pyrotechnickým výrobkům kategorie F3, F4, T2 a P2. Ostatní pyrotechnické výrobky (tedy kategorie F1, F2, T1 a P1) bude kontrolována ČOI. Pro OBÚ se nejedná v zákoně o pyrotechnice o novou působnost. Obdobně jako je tomu v případě ČOI i OBÚ již nyní působí jako kontrolní orgán, avšak pouze v oblasti ohňostrojních prací (nikoliv v oblasti samotných pyrotechnických výrobků nacházejících se v dodavatelském řetězci). I v případě OBÚ se tak jedná o rozšíření stávající působnosti v oblasti dozoru v zákoně o pyrotechnice.

Ad 4) opravy v souvislosti s opravou české verze směrnice 2013/29/EU

Oprava směrnice 2013/29/EU, resp. její česká jazyková verze, pozměnila některé pojmy, které se v této směrnici vyskytují. Oprava těchto pojmů byla provedena především z důvodu potřeby souladu s textem harmonizovaných norem, stanovujících technické požadavky na pyrotechnické výrobky. Z důvodů zachování jednotné terminologie v příslušných technických normách, směrnici 2013/29/EU a zákoně o pyrotechnice je nutné tyto pojmy sjednotit.

Ad 5) pravomoc obcí vydávat OZV

Přestože mnohé obce již nyní využívají možnosti prostřednictvím OZV používání pyrotechniky na svém území regulovat, jejich možnosti jsou stále do jisté míry omezené. Prostřednictvím OZV vydané v mezích § 10 písm. a) a c) zákona o obcích by totiž s přihlédnutím k judikatuře Ústavního soudu [např. sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov)] zpravidla neměly být stanovovány plošné povinnosti (např. zákazy stanovené pro celé území obce), resp. zákazy by měly být stanovovány s ohledem na zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku v nejméně omezujícím rozsahu.

Přestože v praxi Ministerstvo vnitra v rámci svého dozoru aprobovalo např. OZV obce Hřensko, v níž bylo používání zábavní pyrotechniky celoplošně zakázáno (OZV obce Hřensko č. 1/2023), šlo o případ ojedinělý, odůvodněný místními specifiky (zejména dopady ničivého požáru v roce 2022 a zvláštním charakterem území obce). V každém případě však platí, že obce mají s ohledem na judikaturu Ústavního soudu povinnost zvolené řešení před Ministerstvem vnitra (a v konečném důsledku i Ústavním soudem) obhájit a prokázat, že celoplošný zákaz je proporcionální s omezením práv občanů, a je s ohledem na místní podmínky a specifika opravdu nezbytný z hlediska ochrany zdraví, veřejného pořádku či životního prostředí.

Navrhuje se proto využít možnosti dané v § 10 písm. d) zákona o obcích a zakotvit výslovně kompetenci obcí vydávat OZV, které jim bez dalšího umožní plošně zakázat používání pyrotechnických výrobků (s určitými výjimkami). Plošný zákaz bude obec nově moci na svém území zavést na základě svého politického rozhodnutí. S ohledem na shora vyložené obecné negativní dopady používání pyrotechnických výrobků půjde o zákaz zcela legitimní a s ohledem na význam chráněných veřejných statků a základních práv vždy přiměřený. Zákonodárce tímto krokem možné politické rozhodnutí o úplném zakazu používání pyrotechnických výrobků (se stanovenými výjimkami) výslovně přenáší na jednotlivé obce, které proto již v budoucnu nebudou muset plošné zákazy na svém území obhajovat.

Ad 6) další úpravy

V zákoně o pyrotechnice se stanovují další úpravy dílčí úpravy, které mají zajistit příznivější prostředí v oblasti pyrotechnických výrobků. Zejména se jedná o regulaci prodeje pyrotechnických výrobků prostřednictvím komunikačních prostředků na dálku, zákaz prodeje pyrotechnických výrobků na určitých místech, jako jsou například tržnice, nebo stanovení ochranných pásem některých objektů.

Ochranná pásma jsou stanovena s ohledem na ochranu před hlukem a záblesky nejvíce ohrožených skupin obyvatelstva. Současně jsou chráněna i zařízení, v nichž je pečováno o zvířata. Stavby, zařízení a objekty jsou přitom definovány pomocí pojmů již obsažených v příslušných právních předpisech, a to tak, aby bylo pro osoby používající pyrotechniku, ale i pro dohledové orgány dostatečně zřejmé, kde je možné pyrotechniku používat a kde je to naopak již zakázáno.

Jedná se o opatření, která doposud zákonem o pyrotechnice nejsou upravena, nebo jsou upravena jen nedostatečně.

V zákoně o pyrotechnice je potřeba provést další dílčí změny. Jedná se o úpravy malého rozsahu, kdy se ukázalo, že některá ustanovení nejsou dobře srozumitelná, případně ne zcela odpovídají směrnici 2013/29/EU a směrnici 2014/58/EU. Rovněž se v zákoně o pyrotechnice vyskytují některá ustanovení, která nejsou zcela v souladu s jinými právními předpisy a je proto třeba tuto skutečnost napravit. Navrhují se doplnit skutkové podstaty přestupků pro ty povinnosti, pro které nebyl v zákoně stanoven odpovídající přestupek.

Ad 7) změna dalších zákonů

Zákon o správní poplatcích

Novela zákona o pyrotechnice zavádí nové správní poplatky, konkrétně poplatek spojený s účastí na odborném školení, které je nezbytným předpokladem pro získání dokladu o odborné způsobilosti, a poplatky za provedení některých odborných činností v souvislosti s pyrotechnickými výrobky. Poplatek za odborné školení je již stanoven zákonem o pyrotechnice, avšak se jako žádoucí ukazuje stanovení tohoto poplatku v zákoně o správních poplatcích. Novelou zákona o pyrotechnice se zavádí také některé nové správní poplatky, a to za odborné činnosti, které provádí ČÚZZS, a které v aktuální právní úpravě chybí (ačkoliv historicky stanovené byly). Náklady na tyto činnosti, které požadovaly provést (převážně) subjekty soukromého práva tak doposud nese stát. Nově by tyto náklady měl vždy nést ten, kdo provedení takové činnosti vyžaduje.

Zákon o dozoru nad trhem s výrobky

Tímto zákonem jsou mj. upraveny postupy orgánů dozoru ve vztahu k výrobkům, na něž jsou stanoveny požadavky předpisy EU. S ohledem na to, že takovými výrobky jsou i pyrotechnické výrobky, na něž jsou požadavky upraveny zejména směrnicí 2013/29/EU, dopadá tento zákon i na tyto výrobky. Uvedený zákon pak ve své příloze uvádí výčet orgánů dozoru, které podle tohoto zákona postupují, včetně příslušného předpisu EU vztahujícího se k dozorovaným výrobkům tímto orgánem dozoru, a jemu odpovídajícímu vnitrostátnímu předpisu. ČBÚ bude orgánem dozoru, který v oblasti pyrotechnických výrobků bude kontrolovat požadavky stanovené na pyrotechnické výrobky kategorie F4, T2 a P2, které jsou upraveny směrnicí 2013/29/EU, je potřeba jej jako orgán dozoru do přílohy uvedeného zákona uvést, tak aby podle zákona o dozoru nad trhem s výrobky mohl postupovat při provádění tohoto dozoru. Pokud jde o OBÚ, které rovněž budou vykonávat dozor nad pyrotechnickými výrobky kategorie F4, T2 a P2, jejich dozor je omezen na vnitrostátní požadavky, na něž se zákon o dozoru nad trhem s výrobky nevztahuje, proto také do přílohy uváděny (OBÚ) nejsou.

C) ZHODNOCENÍ SOULADU NAVRHOVANÉ PRÁVNÍ ÚPRAVY S PŘEDPISY EVROPSKÉ UNIE, JUDIKATUROU SOUDNÍCH ORGÁNŮ A OBECNÝMI ZÁSADAMI PRÁVA EVROPSKÉ UNIE

Navrhovaný zákon je v souladu se směrnicí 2013/29/EU a směrnicí 2014/58/EU. Směrnice 2013/29/EU stanovuje požadavek, aby s pyrotechnickými výrobky kategorie F4, T2 a P2 manipulovaly a používaly je pouze osoby odborně způsobilé. Stanovení toho, kdo se považuje za osobu odborně způsobilou, a způsobu, jakým se odborná způsobilost získává, je záležitostí každého členského státu. Změny v zákoně o pyrotechnice, které se dotýkají transpozice směrnic 2013/29/EU a 2014/58/EU, jsou pak v souladu s těmito směrnicemi.

Navrhovaný zákon je rovněž v souladu s čl. 4 odst. 2 směrnice 2013/29/EU, dle kterého tato směrnice

nevyklučuje přijetí opatření členskými státy s cílem zakázat nebo omezit držení a používání zábavní pyrotechniky kategorií F2 a F3, divadelních pyrotechnických výrobků a ostatních pyrotechnických výrobků nebo jejich prodej široké veřejnosti, která jsou odůvodněna veřejným pořádkem, veřejnou bezpečností a ochranou zdraví a bezpečnosti spotřebitele nebo ochranou životního prostředí.

E) ZHODNOCENÍ SOULADU NAVRHOVANÉ PRÁVNÍ ÚPRAVY S MEZINÁRODNÍMI SMLOUVAMI, JIMIŽ JE ČESKÁ REPUBLIKA VÁZÁNA

Předkládaný návrh zákona je plně v souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, včetně Smlouvy o fungování Evropské unie a Smlouvy o Evropské unii, a dále s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva.

F) PŘEDPOKLÁDANÝ HOSPODÁŘSKÝ A FINANČNÍ DOPAD NAVRHOVANÉ PRÁVNÍ ÚPRAVY NA STÁTNÍ ROZPOČET, OSTATNÍ VEŘEJNÉ ROZPOČTY, NA PODNIKATELSKÉ PROSTŘEDÍ ČESKÉ REPUBLIKY, DÁLE SOCIÁLNÍ DOPADY, VČETNĚ DOPADŮ NA SPECIFICKÉ SKUPINY OBYVATEL, ZEJMÉNA OSOBY SOCIÁLNĚ SLABÉ, OSOBY SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM A NÁRODNOSTNÍ MENŠINY, A DOPAD NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Navrhovaný zákon nebude mít negativní dopad na státní rozpočet. Návrh zákona nebude mít zvýšené nároky na státní rozpočet ani z hlediska převedení kontrolní činnosti z ČÚZZS na ČOI. Lze však předpokládat pozitivní dopad na státní rozpočet, a to v souvislosti s činnostmi, které jsou nyní zajišťovány ze státního rozpočtu.

Tento dopad je nepatrného rázu na příjem pro státní rozpočet. Jedná se o položky úhrad, které vznikají na základě žádosti žadatele, které nebyly doposud zpoplatněné a bylo je třeba hradit ze státního rozpočtu. Nyní budou nově hrazeny žadateli. Novelou se nezavádí žádné nové činnosti, ale dochází pouze k zpoplatnění stávajících úkonů žadatelů, které nesl doposud stát. Jedná se o úkon:

- provádění odborné činnosti související s pyrotechnickými výrobky a pomůckami pro jejich používání (s předpokládanou částkou zpoplatnění ve výši 10 000 Kč),

Vzhledem k dosavadní zkušenosti s tímto nově zpoplatněným úkonem, který v předchozích letech proběhl pouze v jednotkách (3 úkony v roce 2017 a 1 úkon v roce 2019) nelze předpokládat, že příjem do státního rozpočtu by za kalendářní rok měl přesáhnout 50 tis. Kč.

Návrh zákona také nově počítá s tím, že účastníci odborného školení, kteří neuspějí u závěrečné zkoušky, budou muset zaplatit náklady ve výši 3000 Kč za opakovanou zkoušku (zkoušku lze opakovat nanejvýš 2x). Tento příjem je pouze hypotetický, a to s ohledem na to, že doposud tuto

zkoušku žádný žadatel nemusel opakovat. Tyto náklady představují zejména náklady na pořízení pyrotechnických výrobků k praktické části zkoušky. V současné době účastníci odborného školení tyto náklady nenesou (nesou pouze náklady spojené se zajištěním odborného školení ve výši 10 000 Kč). Návrh zákona rovněž předpokládá vybírání úplaty za odborné činnosti související s pyrotechnickými výrobky. Totožné ustanovení bylo již v zákoně o ověřování střelných zbraní a střeliva v době před účinností zákona o pyrotechnice, kdy oblast pyrotechnických výrobků byla upravena tímto zákonem. Ustanovení, které by umožňovalo ČÚZZS vybírat úplatu, nebylo vloženo do zákona o pyrotechnice a dosud tyto náklady nese stát.

Dopad na státní rozpočet se očekává zejména v souvislosti se zajišťováním dozoru. ČOI bude potřebovat navýšit počet systemizovaných míst o 8, což představuje částku 6 299 088 Kč ročně. K tomu je potřeba vzít v úvahu i náklady související s potřebou skladování a likvidace pyrotechniky, které se odhadují na 1 350 000 Kč ročně. Státní báňská správa (ČBÚ/OBÚ) bude potřebovat navýšení o 15 systemizovaných míst, což představuje cca 17,6 mil. Kč ročně. Předpokládané náklady související se skladováním a likvidací pyrotechniky se odhadují na cca 3 000 000 Kč ročně. ČÚZZS bude potřebovat navýšení počtu systemizovaných míst o 1 lektorské místo a k tomu i prostředky na zajištění/provádění školení, celkově ve výši cca 1 000 000 Kč ročně.

K tomu blíže viz RIA.

Lze očekávat dopad na podnikající osoby v případě, kdy budou požadovat po ČÚZZS provést odborné činnosti související s pyrotechnickými výrobky. Dále lze očekávat zvýšený zájem o odborná školení pro získání dokladu o odborné způsobilosti v souvislosti s rozšířením činností, při nichž se vyžaduje odborná způsobilost (každá činnost, při níž se manipuluje nebo používají pyrotechnické výrobky kategorie F4, T2 nebo P2). Účast zájemce je spjata s platbou ve výši 10 000 Kč (za případnou opakovanou zkoušku 3000 Kč). Ostatní finanční dopady jsou pouze zanedbatelné, např. dle navrhovaného zákona podnikatel povede seznam osob s odbornou způsobilostí, kterým dodal pyrotechnický výrobek kategorie F4, T2 nebo P2 pro potřeby kontrolního orgánu.

Sociální dopady, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, a dopady na životní prostředí se nepředpokládají.

G) ZHODNOCENÍ SOUČASNÉHO STAVU A DOPADŮ NAVRHOVANÉHO ŘEŠENÍ VE VZTAHU K ZÁKAZU DISKRIMINACE A VE VZTAHU K ROVNOSTI MUŽŮ A ŽEN

Návrh, stejně jako platná právní úprava, nevytváří žádné rozdíly, které by byly v rozporu se zákazem diskriminace.

Dopad na rovnost žen a mužů byl hodnocen podle „Metodiky hodnocení dopadů na rovnost žen a mužů pro materiály předkládané vládě ČR“ (http://www.vlada.cz/assets/ppov/rovne-prilezitosti-zen-a-muzu/Projekt_Optimalizace/Metodika-PO-OPONENTURE.pdf).

Navrhovaná právní úprava je technickým předpisem, který se týká výhradně problematiky dodávání výrobků na trh a souvisejících činností. Předkladatel proto v souladu s bodem 3.3 Metodiky konstatuje, že materiál se netýká postavení fyzických osob a nemá dopad na rovnost žen a mužů.

H) ZHODNOCENÍ DOPADŮ NAVRHOVANÉHO ŘEŠENÍ VE VZTAHU K OCHRANĚ SOUKROMÍ A OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Navrhovaná právní úprava trestního zákoníku se přímo nedotýká ochrany soukromí a v případě nakládání s osobními údaji bude dodržována stávající právní úprava ochrany osobních údajů.

I) ZHODNOCENÍ KORUPČNÍCH RIZIK

Korupční rizika byla hodnocena v souladu s metodikou C.I.A. – Corruption Impact Assessment (http://www.korupce.cz/assets/protikorupcni-agenda/cia/Methodika-hodnoceni-korupcnich-rizik-_CAI_.pdf).

Množina upravovaných vztahů a rozsah pravomoci státních orgánů zcela odpovídá stávající právní úpravě. Kompetentní orgány veřejné správy, tj. ČOI (orgán dozoru) a ÚNMZ (oznamující orgán), budou schopny efektivně kontrolovat a vynucovat dodržování nové regulace stejnými postupy, jako je tomu u regulace současné. Oba tyto orgány mají z dosavadní praxe zavedeny dostatečně kvalitní mechanismy vnitřní kontroly u rozhodování, včetně určení konkrétní odpovědné osoby. V procesních záležitostech, včetně opravných prostředků proti rozhodnutí, platí obecná úprava správního řádu.

Novelizace trestního zákoníku i zákona o pyrotechnice oproti dosavadní právní úpravě korupční rizika nijak nezvyšuje a ani s ním nejsou spojena nová korupční rizika.

Návrh nemá vliv na dostupnost informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Návrh dále není v rozporu s požadavky na transparentci a otevřenost dat.

J) HODNOCENÍ DOPADŮ NA BEZPEČNOST NEBO OBRANU STÁTU

Navrhovaná právní úprava zákona o pyrotechnice přináší pozitivní dopady na bezpečnost a obranu České republiky, neboť umožňuje efektivněji než doposud postihovat neoprávněné opatřování nebo skladování pyrotechnických výrobků zejména kategorie F4, jejichž destruktivní vlastnosti jsou obdobné destruktivním vlastnostem výbušnin a u nichž z toho důvodu existuje zvýšené riziko jejich zneužívání (organizovaný zločin, činnost extremistických hnutí).

K) ZHODNOCENÍ SOULADU NAVRHOVANÉ PRÁVNÍ ÚPRAVY SE ZÁSADAMI DIGITÁLNĚ PŘÍVĚTIVÉ LEGISLATIVY

Navrhovaná právní úprava neupravuje nově digitální realizaci dotčené agendy, jedná se o novelu zákona o pyrotechnice, která reaguje na směrnici 2013/29/EU a směrnici 2014/58/EU, čímž Česká republika plní závazky plynoucí zejména z čl. 288 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Navrhovaná právní úprava tak byla vyhodnocena vzhledem k následujícím zásadám:

1. Budování přednostně digitálních služeb (*princip digital by default*)

Zásada není navrhovanou právní úpravou dotčena. Jedná se pouze o rozšíření již stávajícího systému.

Naplnění této zásady lze obecně nalézt v zákonu o pyrotechnice, který se napojuje obecně od prvopočátku svým zněním na zavedené dozorové orgány, které mají zavedeny, na základě své činnosti, již funkční digitální systémy.

Těmito dozorovými orgány jsou mimo jiné ČOI, která má zavedené již stabilizované systémy na svých webových stránkách, a dále ČBÚ, který má zavedené též již funkční digitalizované systémy včetně interaktivních formulářů vytvořených pro potřeby zákona o pyrotechnice.

Dále na svých stránkách ČOI uvádí otevřená data, tedy oznamuje veřejnosti rizikové weby – přehled webových stránek, které jsou z pohledu ČOI rizikové (tyto webové informační stránky jsou aktualizovány dle potřeby, obvykle několikrát týdně). Informuje o provedených kontrolách formou přehledu základních informací o všech kontrolách, které inspektoři ČOI provedli, který aktualizuje jednou ročně. ČOI na svých webových stránkách digitálně informuje o veškerých pravomocných pokutách uložených na základě výše uvedených kontrol ČOI, což rovněž aktualizuje.

ČOI zveřejňuje na svých webových stránkách též přehled zákonů, jejichž dodržování bylo předmětem kontroly, což aktualizuje rovněž jednou ročně.

Digitálně, prostřednictvím svých webových stránek, zveřejňuje ČOI seznam výrobků, jejichž prodej byl na základě kontrol zakázán. U pyrotechnických výrobků již před účinností tohoto zákona byl funkční digitální systém SAFETY GATE – dříve RAPEX – a digitální systém ICSMS.

VÝSTRAŽNÝ SYSTÉM SAFETY GATE (dříve RAPEX)

Safety Gate je rychlý výstražný informační systém Evropské unie o nebezpečných spotřebitelských výrobcích nepotravinářského charakteru (výjimkou jsou farmaceutické výrobky). Slouží k oznamování přímého i nepřímého rizika ohrožení zdraví nebo bezpečnosti spotřebitelů, kteří by se s nebezpečnými výrobky mohli dostat do styku.

Cílem systému Safety Gate je zajistit rychlou výměnu informací mezi Evropskou komisí, členskými státy EU, Islandem, Lichtenštejnskem a Norskem o opatřeních, která státy přijaly, aby zabránily, omezily nebo podměnily uvádění na trh nebo používání výrobků, jež mohou představovat výše uvedená rizika. Součástí oznamování do systému Safety Gate jsou vedle donucovacích opatření uložených příslušnými dozorovými orgány také dobrovolná opatření výrobců a distributorů. Kontaktním bodem výstražného systému Safety Gate za Českou republiku vůči Evropské komisi je Ministerstvo průmyslu a obchodu (dále jen „MPO“).

Právní základ systému je dán směrnicí Evropského Parlamentu a Rady 2001/95/ES o obecné bezpečnosti výrobků a prováděcím rozhodnutím Komise (EU) 2019/417. Do právního prostředí ČR je implementována zákonem č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků, ve znění pozdějších předpisů, a nařízením vlády č. 396/2004 Sb., o postupech, obsahu a formě informace o výskytu nebezpečných nepotravinářských výrobků, ve znění nařízení vlády č. 175/2010 Sb.

Systém obsahuje veřejnou část, která je určena pro spotřebitele, hospodářské subjekty a další uživatele a je zpřístupněna pod názvem Safety Gate (Systém rychlého varování pro nebezpečné nepotravinářské výrobky). Veřejně jsou zde dostupné aktualizované informace o zjištěných nebezpečných nepotravinářských výrobcích a o možném riziku, které mohou tyto výrobky pro konečné uživatele představovat. Dále jsou zde soustředěny informace o aktivitách vyvíjených v celoevropském měřítku pro eliminaci výskytu potenciálně nebezpečných výrobků na jednotném trhu EU, rady a informace pro spotřebitele i nástroje využitelné podnikateli v oblasti hlášení nebezpečných výrobků, zpětného převzetí nebezpečných výrobků již užívaných spotřebiteli, problematiky online prodeje aj.

Pracovníci vnitrostátních dozorových orgánů, celní správy a administrativy EU využívají neveřejného přístupu do výstražného systému Safety Gate, který je určen pro zadávání a výměnu informací o nebezpečných výrobcích mezi dotčenými organizacemi.

INFORMAČNÍ SYSTÉM ICSMS

Informační systém ICSMS (Information and Communication System on Market Surveillance) slouží zejména pro dozorové orgány pro rychlou a efektivní výměnu informací o kontrolovaných výrobcích. Obsahuje veřejnou část, která je určena pro spotřebitele, hospodářské subjekty a jiné uživatele, kteří zde mohou vidět základní informace o výrobcích a jejich neshodách s příslušnými evropskými nebo národními právními normami, které jsou pro jednotlivé výrobní oblasti použitelné. Neveřejná část tohoto systému, která je určena pro vnitrostátní dozorové orgány, orgány celní správy a administrativu EU, obsahuje bližší informace týkající se kontroly výrobků zařazených do systému ICSMS. Národním administrátorem systému ICSMS v České republice je MPO. Informační systém ICSMS nabývá v současné době na důležitosti, a to z důvodu jeho postupného přímého propojování s výstražným systémem Safety Gate a sdílení dat o výrobcích spadajících pod všechny výrobní směrnice a nařízení Evropské unie a národní právní úpravu. Současně se prostřednictvím systému ICSMS oznamují a poskytují informace o opatřeních podle ochranného postupu Unie (Safeguard Clauses) dle jednotlivých sektorových nařízení a směrnic Evropské unie. Informace o informačním systému ICSMS a o vyhledávání výrobků zařazených v něm či možnost vyhledat dozorový orgán příslušný pro danou výrobní oblast a stát/správní okres je možné na odkaze ICSMS – European Commission (europa.eu).

Další digitální systémy jsou uvedeny na stránkách ČOI.

ČBÚ na své webové stránce má zavedený odkaz na pyrotechnické výrobky s odkazy na formuláře, které jsou uvedeny v zákoně o pyrotechnice, a dále interaktivní formuláře v podobě žádosti o získání dokladu o odborné způsobilosti pro zacházení s pyrotechnickými výrobky.

Žádný z těchto systémů nebyl zaveden touto novelou zákona o pyrotechnice.

2. Maximální opakovatelnost a znovupoužitelnost údajů a služeb (princip only once)

Zásada není navrhovanou právní úpravou dotčena. Jedná se pouze o rozšíření již stávajícího systému.

3. Budování služeb přístupných a použitelných pro všechny, včetně osob se zdravotním postižením (princip governance accessibility)

Zásada není navrhovanou právní úpravou dotčena. Jedná se pouze o rozšíření již stávajícího systému.

Užívané systémy musí splňovat, jako systémy veřejné správy, požadavky zákona č. 99/2019 Sb., o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací a o změně zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Tato novela navazuje na stávající systémy.

4. Sdílené služby veřejné správy

Zásada není navrhovanou právní úpravou dotčena. Jedná se pouze o rozšíření již stávajícího systému.

5. Konsolidace a propojování informačních systémů veřejné správy

Zásada není navrhovanou právní úpravou dotčena. Jedná se pouze o rozšíření již stávajícího systému.

Vzhledem k dozorovým orgánům upraveným zákonem je zde předpoklad využívání systémů těchto dozorových orgánů.

6. Mezinárodní interoperabilita – budování služeb propojitelných a využitelných v evropském prostoru

Zásada není navrhovanou právní úpravou dotčena. Jedná se pouze o rozšíření již stávajícího systému.

Mezinárodní prvek je obsažen ve vzájemné informační povinnosti zavedené zákonem o pyrotechnice.

7. Ochrana osobních údajů v míře umožňující kvalitní služby (princip GDPR)

Zásada byla při přípravě právního přepisu dodržena. Jedná se pouze o rozšíření již stávajícího systému.

8. Otevřenost a transparentnost včetně otevřených dat a služeb (princip open government)

Zásada není navrhovanou právní úpravou dotčena. Jedná se pouze o rozšíření již stávajícího systému.

9. Technologická neutralita

Implementace novely zákona (resp. technická realizace) splňuje definice tzv. univerzální služby – nedochází ani k zavádění negativních regulačních vlivů, ani k preferování určitého technologického řešení. Přístup k údajům bude technologicky nezávislý a neutrální, včetně nezávislosti na konkrétní platformě.

10. Uživatelská přívětivost

Novela zákona je v souladu s uvedeným principem.

II) Zvláštní část

K článku I

K bodu 1 a 2

§ 1 odst. 2 a 3

Zákon o pyrotechnice doposud neupravuje povinnosti fyzických osoby s výjimkou fyzických osob s odbornou způsobilostí, a to v souvislosti se zacházením s pyrotechnickými výrobky kategorie F4, T2 nebo P2. Pro pyrotechnické výrobky těchto kategorií se vyžaduje odborná způsobilost, neboť jsou kvalifikovány jako velmi nebezpečné, a tudíž by neměly být neodborné veřejnosti běžně přístupné (nově se požadavek odborné způsobilosti bude vztahovat i na kategorii F3). Zákon o pyrotechnice v platném znění však nestanovuje fyzickým osobám bez odborné způsobilosti žádné povinnosti, pokud jde o zacházení s těmito pyrotechnickými výrobky. Zacházeli proto v současnosti taková osoba s pyrotechnickým výrobkem kategorie F4, T2 nebo P2, nejedná v rozporu se zákonem o pyrotechnice. Nově se navrhuje stanovení přestupků pro fyzické osoby, které nejsou osobami odborně způsobilými, a přesto s pyrotechnickými výrobky kategorie F4, T2 nebo P2 zachází. Úprava § 1 odst. 2 tak spočívá ve stanovení, že zákon o pyrotechnice upravuje i práva a povinnosti jiných osob, než jsou pouze výrobci, dovozci a distributoři pyrotechnických výrobků a osoby s odbornou způsobilostí.

Stanovuje se, že uvedený zákon se nevztahuje na pyrotechnické výrobky, které upravuje jiný právní předpis. Mezi takové výrobky, na něž se tento zákon nevztahuje, patří například pyrotechnické výrobky využívané ozbrojenými silami, námořní zařízení pro použití v leteckém a kosmickém průmyslu, kapsle určené pro hračky, střelivo, munice atd.

K bodu 3

Původní ustanovení § 2 se zrušuje, neboť oblast působnosti je zcela vymezena v § 1.

K bodu 4

§ 3 písm. e)

Upřesňuje se, že osobou s odbornou způsobilostí může být pouze fyzická osoba, které bylo uděleno oprávnění pro zacházení s pyrotechnickými výrobky kategorie P2 nebo T2 a F4. Toto oprávnění se prokazuje dokladem o odborné způsobilosti. Návazně na tuto úpravu je upraven § 36, kde je otázka odborné způsobilosti řešena. Dle v současné době platné právní úpravy se za osobu odborně způsobilou může považovat i právnická osoba, což však působí značné potíže, neboť odborná způsobilost představuje úřední potvrzení toho, že fyzická osoba disponuje potřebnými dovednostmi a současně splňuje další hmotněprávní požadavky. Vždy se tak tato odborná způsobilost může vázat pouze ke konkrétní fyzické osobě. Tím, že již v definici v § 3 písm. e) se stanoví, že takovou osobou může být pouze fyzická osoba, odpadá potřeba tuto otázku řešit v § 36. Z definice se dále odstraňuje to, že tento doklad vydává ČBÚ, neboť tato skutečnost je upravena v § 37.

K bodu 5, 6 a 7

§ 3 písm. h), i) a j)

V definicích hospodářských subjektů zapojených do dodavatelského řetězce pyrotechnických výrobků se nově uvádí, že se jedná o podnikatele. Doposud bylo uvedeno, že se jedná o podnikající fyzickou nebo právnickou osobu. Pojem „podnikatel“ se pro právní předpis jeví jako vhodnější než pojem „podnikající fyzická nebo právnická osoba“. Jedná se tedy o úpravu definování těžce osoby. Ostatní změny uvedené v těchto ustanoveních pak souvisí s výše popsanou změnou.

K bodu 8

§ 3 písm. t)

Definice příručního skladu se upravuje tak, že se stanoví, že příručním skladem se rozumí prostor pro skladování pyrotechnických výrobků stavebně oddělený od prodejní místnosti. Současná definice uvádí, že příruční sklad je skladem stavebně odděleným od prodejní místnosti. Tím, že se v definici uvádí, že příruční sklad je skladem, může docházet k nesprávnému výkladu, že i na příruční sklady se vztahují požadavky, které zákon stanovuje na sklady (což je však výklad nesprávný, neboť požadavky na sklady se na příruční sklady vztahovat nemají).

K bodu 9

§ 3 písm. u) a v)

Dochází k přesunu definice ohňostrojné práce, která ve stávajícím znění zákona o pyrotechnice je uvedena v § 33 odst. 1. Nově se uvádí v § 3. Definice uvádí, že ohňostrojnou prací je činnost, při které se využívá pyrotechnických výrobků kategorie F4 nebo T2. Pokud budou v rámci ohňostrojné práce mimo pyrotechnických výrobků uvedených kategorií používány i pyrotechnické výrobky jiných kategorií (např. F2 nebo F3), stále se se jedná o ohňostrojnou práci ve smyslu uvedené definice, neboť postačuje i jediný výrobek kategorii F4 nebo T2, aby se jednalo o ohňostrojnou práci (a to i v případě, že má být odpalováno tento jediný pyrotechnický výrobek).

Dochází k přesunu definice ohňostroje, která ve stávajícím znění zákona o pyrotechnice je uvedena v § 32 odst. 1. Nově se uvádí v § 3. Aby se jednalo o ohňostroj, musí být současně splněno několik podmínek, a to, že jsou odpalovány pyrotechnické výrobky kategorie F2, F3 nebo T1 (včetně jejich kombinace), tyto pyrotechnické výrobky obsahují více jak 10 kg čistého obsahu výbušných látek (tedy nejedná se o hmotnost samotných výrobků), a toto odpalování probíhá současně nebo na sebe navazuje. Poslední podmínka doznala úpravy, když stávající znění zákona o pyrotechnice uvádí, že se jedná o odpalování současné nebo v krátkém časovém sledu. V obou případech se jedná o neurčité právní pojmy, kdy příslušný správní orgán musí provést jeho výklad a uvážit, zda nastalé skutkové okolnosti lze pod tento pojem podsunout. Lze se však domnívat, že neurčitost pojmu „na sebe navazující odpalování“ je méně neurčitý než pojem „odpalování v krátkém časovém sledu“, jak uvádí nyní platná úprava zákona o pyrotechnice.

Definice pojmu „certifikát“ (v nyní platném znění zákona o pyrotechnice uvedená v § 3 písm. v) se zrušuje a nově se zavádí legislativní zkratka „certifikát“ v § 9 odst. 3, přičemž se jím rozumí certifikáty a osvědčení uvedené v § 9 odst. 2. Tím je napraven současný nedostatek, kdy je pojem „certifikát“ definován v definicích v § 3, avšak následně v § 9 se tento pojem nepoužívá a hovoří se zde o jednotlivých certifikátech a osvědčcích.

K bodu 10

§ 3 písm. w)

Dochází k přesunu definice bezpečnostního okruhu, která ve stávajícím znění zákona o pyrotechnice je uvedena v § 33 odst. 2. Toto ustanovení obsahuje jak definici bezpečnostního okruhu (věta první), tak způsob jeho stanovení (věta druhá). Do § 3 byla přesunuta pouze věta první obsahující samotnou definici bezpečnostního okruhu (která zůstává zachována ve stejném znění). Vymezení bezpečnostního okruhu je pak záležitostí ustanovení týkajících se ohňostrojné práce.

K bodu 11

§ 4 odst. 1

V Úředním věstníku Evropské unie L 38/42 ze dne 10. února 2018 byla zveřejněna oprava směrnice 2013/29/EU, dle které se v čl. 6 odst. 1 prvním pododstavci první větě této směrnice slova „stupně nebezpečnosti“ nahrazují slovy „úrovně nebezpečnosti“. Tento článek směrnice je

do právního řádu ČR implementován § 4 zákona o pyrotechnice. Z tohoto důvodu je potřeba tato slova nahradit i v uvedeném ustanovení zákona o pyrotechnice.

K bodu 12, 13 a 14

§ 5 odst. 1

V současném znění zákona o pyrotechnice může hospodářský subjekt nebo osoba s odbornou způsobilostí zpřístupňovat pyrotechnické výrobky osobám, které dosáhly příslušného věku. Takové znění neodpovídá zcela směrnici 2013/29/EU, která hovoří o dodávání. Rovněž pojem zpřístupnění není v zákoně o pyrotechnice nijak definován, naopak definován je pojem „dodání na trh“.

Ustanovení § 5 má podle svého nadpisu řešit otázku věkových hranic a dalších omezení. Stávající znění zákona o pyrotechnice však na tomto místě řeší otázku, které subjekty mohou zpřístupňovat pyrotechnické výrobky, když stanovuje, že tak mohou činit hospodářské subjekty a osoby s odbornou způsobilostí. Navíc z uvedeného ustanovení lze dovodit, že tyto subjekty tak mohou činit pouze v případě osob, které dosáhly uvedeného věku, což však znamená, že jiné subjekty je mohou zpřístupňovat i osobám, které tohoto věku nedosáhly. Nově se tak pouze navrhuje stanovit, že pyrotechnické výrobky lze dodat na trh fyzické osobě, která dosáhla určitého věku. Neplatí to však v případě pyrotechnických výrobků kategorie F3, F4, T2 a P2, které mohou být dodávány pouze osobám odborně způsobilým (dodávání těchto pyrotechnických výrobků řeší samostatně § 25 odst. 1). Dosažení určitého věku je skutečností relevantní pouze pro pyrotechnické výrobky kategorie F1, F2, T1 a P1. Otázka, které subjekty mohou dodávat pyrotechnické výrobky na trh, pak plyne z jiných ustanovení zákona o pyrotechnice (zejména z § 16).

Ustanovení aktuálně platného odstavce 2 se navrhuje zrušit, neboť je zde obdobný problém, jako tomu je v případě odstavce 1. Věkové hranice jsou rozhodující pouze v případě fyzických osob, tudíž není nutné řešit otázku věku v případě, že jsou pyrotechnické výrobky dodávány na trh (resp. zpřístupňovány, jak stanovuje současné znění zákona o pyrotechnice) právnické osobě. V tomto případě by prodejce měl posuzovat věk odpovědné fyzické osoby podle odstavce 1.

Ustanovení aktuálně platného odstavce 3 se zrušuje v souvislosti s přesunem podmínek pro zacházení s pyrotechnickými výrobky kategorie F4, T2 nebo P2 do Hlavy VI, která bude upravovat komplexně problematiku zacházení s těmito pyrotechnickými výrobky.

§ 5 odst. 2

Odstavec 2 (v aktuálně platném znění se jedná o odstavec 4) stanovuje, že pyrotechnické výrobky kategorie P1 pro použití ve vozidle včetně airbagů a předpínačů bezpečnostních pásů nesmí být dostupné široké veřejnosti, pokud tyto pyrotechnické výrobky nejsou zabudovány do vozidla nebo odnímatelného dílu vozidla.

Navrhované znění namísto dostupnosti užívá zákonem definovaný pojem dodání na trh. Dále, namísto negativního vymezení, komu tyto pyrotechnické výrobky nesmí být dostupné, resp. komu nesmí být dodány, tedy široké veřejnosti, je nově pozitivně vymezeno, komu být dodány mohou, a to hospodářským subjektům, a dále podnikatelům za účelem jejich zabudování do vozidla nebo odnímatelného dílu vozidla. Tyto pyrotechnické výrobky vykazují značnou nebezpečnost a vyžadují odbornou manipulaci. Proto nesmí být dostupné široké veřejnosti. Široká veřejná je však značně neurčitý pojem, proto bylo přikročeno k pozitivnímu vymezení, které by přímo stanovilo, komu být dodány mohou. Těmito subjekty jsou hospodářské subjekty, který s těmito výrobky zachází v rámci dodavatelského řetězce, a dále jiní podnikatelé, kteří je zabudují od vozidla nebo odnímatelného dílu vozidla. V takovém případě se již nejedná o pyrotechnické výrobek a může být dostupný komukoliv (leđa že zvláštní právní předpis stanoví něco jiného).

Tímto pozitivním vymezením je tak naplněno původní negativní vymezení, aby tyto pyrotechnické výrobky nebyly přístupné široké veřejnosti.

K bodu 15

§ 8 odst. 1

Povinnost výrobce předkládat pyrotechnický výrobek oznámenému subjektu před jeho uvedením na trh se stanovuje pouze v případech, kdy to příslušný postup posuzování shody vyžaduje. V případě, kdy příslušný postup posuzování shody nevyžaduje zapojení třetího subjektu (oznámeného subjektu), výrobce pyrotechnický výrobek tomuto subjektu nepředkládá. Jednotlivé postupy posuzování shody jsou upraveny v nařízení vlády č. 208/2015 Sb., o technických požadavcích na pyrotechnické výrobky a jejich uvádění na trh.

K bodu 16

§ 8 odst. 2

V písm. a) a b) dochází ke zpřesnění údajů, které se uvádí v písemné žádosti o posouzení. Stávající znění § 8 odst. 2 písm. a) stanovuje, že žádost musí vždy obsahovat obchodní firmu a adresu sídla nebo jméno, příjmení a adresu bydliště výrobce, popřípadě i dovozce, a písm. b) stanovuje, že dále musí být uvedeno místo trvalého pobytu, případně jiná adresa pro doručování. Při úpravě těchto ustanovení se vycházelo z toho, že výrobcem může být pouze právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, tedy požadovanými údaji by měla být obchodní firma a adresa sídla výrobce (písm. a) nebo, nejedná-li se o obchodní firmu, jméno, příjmení, místo trvalého pobytu, případně jiná adresa pro doručování (písm. a) a b). Protože výrobce může být vždy pouze právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, postačí uvést, že se uvádí jméno (v případě podnikající fyzické osoby, která není zapsána v obchodním rejstříku) nebo obchodní firma (písm. a), a adresa sídla (která se uvádí jak pro právnické osoby, tak v souladu s § 429 zákona č. 89/2012 Sb., občanských zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), i pro podnikající fyzické osoby). Údaj o dovozci se pro nepotřebnost odstraňuje.

K bodu 17

§ 9 odst. 3

Definice pojmu „certifikát“ (v nyní platném znění zákona o pyrotechnice uvedená v § 3 písm. v) se zrušuje a nově se zavádí legislativní zkratka „certifikát“ v § 9 odst. 3, přičemž se jím rozumí certifikáty a osvědčení uvedené v § 9 odst. 2. Tím je napraven současný nedostatek, kdy je pojem „certifikát“ definován v definicích v § 3, avšak následně v § 9 se tento pojem nepoužívá a hovoří se zde o jednotlivých certifikátech a osvědčcích.

K bodu 18

§ 10 odst. 3

Současné znění zákona stanovuje, že výrobce EU prohlášení o shodě přeloží do úředního jazyka požadovaného členským státem Unie, v němž je pyrotechnický výrobek uváděn na trh. Směrnice 2013/29/EU v čl. 18 odst. 2 stanovuje, že EU prohlášení o shodě se přeloží do jazyka nebo jazyků požadovaných členským státem, v němž je pyrotechnický výrobek uváděn nebo dodáván na trh. Protože působnost zákona o pyrotechnice je na území ČR, je třeba stanovit, jaký jazyk je požadován v případě, je-li pyrotechnický výrobek uváděn nebo dodáván na trh v ČR, a tímto jazykem je český jazyk. Pokud je tedy pyrotechnický výrobek dodáván na trh v ČR, hospodářský subjekt, který takový výrobek na trh v ČR dodává, zajistí přeložení prohlášení o shodě do českého jazyka. Prohlášení o shodě uchovává výrobce, který nemá povinnost poskytovat jej jiným hospodářským subjektům (s výjimkou případů, kdy se jedná o dovoz pyrotechnických výrobků ze zemí mimo EU, kdy prohlášením o shodě by měl disponovat dovozce), proto ani distributor nemůže prohlášení o shodě přeložit, pokud ho nemá. Proto se uvádí, že takový hospodářský subjekt toto přeložení zajistí, což lze chápat tak, že jej sám přeloží (má-li takovou možnost), nebo o nutnosti přeložení prohlášení o shodě informuje výrobce, případně dovozce.

K bodu 19

§ 11 odst. 3

Platné znění stanovuje povinnost oznámeného subjektu vést rejstřík pyrotechnických výrobků po dobu 10 let ode dne, kdy byl pyrotechnický výrobek, kterému tento oznámený subjekt udělil certifikát, uveden na trh (není-li doba použitelnosti stanovena delší). Tuto skutečnost však nemůže oznámený subjekt zjistit, neboť uvedení na trh je záležitostí výrobce (dovozce). Aby oznámený subjekt mohl naplnit zákonnou povinnost, musel by mu výrobce (dovozce) oznámit, kdy daný pyrotechnický výrobek na trh uvedl, nehledě na to, že uvedení na trh se týká každého jednotlivého výrobku, což znamená, že povinnost vést tento rejstřík, tak jak stanovuje zákon o pyrotechnice nyní, po dobu deseti let by platila ode dne uvedení posledního pyrotechnického výrobku, pro který tento certifikát byl udělen. Uvedené ustanovení zcela neodpovídá znění směrnice 2014/58/EU, která je tímto ustanovením transponována. Směrnice 2014/58/EU v čl. 2 odst. 1 stanovuje, že *„Rejstřík pyrotechnických výrobků musí obsahovat alespoň údaje o výrobku uvedené v příloze. Tyto údaje musí být uchovávané po dobu nejméně 10 let ode dne, kdy oznámené subjekty vydaly certifikáty nebo osvědčení nebo schválení uvedená v prvním pododstavci.“* Z uvedených důvodů se navrhuje úprava § 11 odst. 3, která odpovídá směrnici 2014/58/EU, podle níž bude mít oznámený subjekt povinnost uchovávat údaje po dobu 10 let ode dne, kdy byl pyrotechnickému výrobku udělen certifikát (definice certifikátu § 3 písm. v) zákona o pyrotechnice).

V ustanovení § 11 odst. 3 se nahrazují slova „způsobem umožňujícím dálkový přístup“ slovy „na svých internetových stránkách“. V uvedených ustanoveních se oznámeným subjektům ukládá povinnost určité informace zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup. Touto změnou tak dojde k přesnému vymezení místa uveřejnění, tedy na internetových stránkách příslušného oznámeného subjektu. V případě užití slov „umožňující dálkový přístup“ by taková informace mohla být fakticky zveřejněna kdekoli na internetu.

K bodu 20, 21, 22 a 23

§ 12 odst. 3 až 7

V uvedených ustanoveních se stanoví povinnosti hospodářským subjektům, konkrétně výrobcí a dovozci, přičemž se uvádí, že se jedná o výrobce nebo dovozce pyrotechnických výrobků. Skutečnost, že se jedná o výrobce nebo dovozce pyrotechnických výrobků, se však nemusí uvádět, neboť tato skutečnost plyne již z definic výrobce a dovozce. Rovněž v dalším textu zákona se to, že se jedná o výrobce nebo dovozce pyrotechnických výrobků, neuvádí. V odstavci 3 se proto nově uvádí pouze to, že se jedná o výrobce nebo dovozce (aniž by se uvádělo, že se jedná o výrobce nebo dovozce pyrotechnických výrobků).

V § 12 odst. 4 a 5 je stanovena povinnost předat záznamy o registračních číslech pyrotechnických výrobků, které výrobce vyrobí nebo dovozce doveze. Aktuálně platné znění v § 12 odst. 4 písm. b) a odst. 5 uvádí, že tyto záznamy se převádí na oznámený subjekt podle § 42 odst. 1. Ustanovení § 42 odst. 1 však odkazuje na ÚNMZ jakožto oznamující orgán, tedy nikoliv na oznámený subjekt. Jedná se tak o zřejmou nesprávnost v odkaze uvedeném v § 12 odst. 4 a 5. Nicméně ani oznámený subjekt ani oznamující orgán nejsou relevantními subjekty, které by měly disponovat těmito záznamy v případě zániku výrobce nebo dovozce. Relevantním subjektem je ČOI a, jedná-li se o pyrotechnické výrobky kategorie F3, F4, T2 nebo P2, ČBÚ, jakožto orgány dozoru, které by v takovém případě měly mít informace o výrobcích, které se po tomto zániku na trhu nadále nachází, resp. mohou nacházet. Relevantní pro předání těchto dokumentů je zánik samotného subjektu, tedy výrobce nebo dovozce, nikoliv pouze zánik oprávnění působit jako výrobce nebo dovozce, neboť přestože subjektu zanikne jeho oprávnění výrobce nebo dovozce, stále je tento subjekt ve vztahu k jím již vyrobeným nebo dovezeným výrobkům, které se nacházejí na trhu, jejich výrobcem nebo dovozcem. Nedojde-li k zániku výrobce nebo dovozce, není důvod, aby tyto záznamy předával.

Nově zákona v odstavci 4 stanoví povinnost výrobce nebo dovozce v případě zániku předat dokumenty podle odstavce 3. Subjekt, kterému tyto dokumenty mají být předány, závisí na tom, zda tento výrobce nebo dovozce bude mít právního nástupce či nikoliv a pokud ano, zda tento právní nástupce pokračuje v předmětu podnikání. Pokud výrobce nebo dovozce bude mít právního nástupce, který pokračuje v předmětu podnikání, předá tyto dokumenty tomuto právnímu nástupci. Pokud však nebude mít právního nástupce nebo právního nástupce mít bude, který však ale nepokračuje v předmětu podnikání, předá tyto dokumenty ČOI, a jedná-li se o pyrotechnické výrobky kategorie F3, F4, T2, P2, ČBÚ.

Dojde-li k jeho přeměně výrobce nebo dovozce podle odstavce 5, aniž by došlo k jeho zániku, předá tyto záznamy nástupnické právnické osobě. Přeměnou se rozumí přeměna podle § 174 občanského zákoníku a zákona č. 125/2008 Sb., zákona o přeměnách obchodních společností a družstev, ve znění pozdějších předpisů.

V aktuálně platném znění se v odstavci 4 užívá v souvislosti s těmito záznamy slovo „převede“, což je z hlediska právního nesprávný pojem, neboť se o převedení nejedná. Proto byl tento pojem nahrazen pojmem „předá“.

Podle odstavce 7 bude nově platit, že, nedojde-li k předání záznamů podle odstavce 4 (například z důvodu smrti podnikatele) nebo 5, předá ten, jemuž se v souvislosti se zánikem výrobce nebo dovozce dostanou tyto záznamy do dispozice, tyto záznamy právnímu nástupci, který pokračuje v předmětu podnikání. Pokud takový právní nástupce neexistuje, předá tato osoba tyto záznamy ČOI, nebo, jedná-li se o pyrotechnické výrobky kategorie F3, F4, T2 nebo P2, ČBÚ. Ať už tato osoba, které se dostanou tyto záznamy do dispozice, je předá právnímu nástupci nebo orgánu dozoru, musí tak učinit do dvou měsíců ode dne, kdy se jí tyto záznamy do dispozice dostaly.

Rozšiřuje se povinnost výrobce nebo dovozce podle odstavce 6 poskytnout informace uvedené v záznamech podle odst. 3 i ČBÚ v případě, že se jedná o pyrotechnické výrobky kategorie F3, F4, T2 nebo P2. Výrobce tak bude mít vždy povinnost tyto informace poskytnout oznámenému subjektu, a dále v závislosti na tom, zda se jedná nebo nejedná o pyrotechnické výrobky kategorie F3, F4, T2 nebo P2 ČOI nebo ČBÚ.

K bodu 24 a 26

§ 13

Zrušuje se stávající odstavec 1 v § 13, a to s ohledem na to, že povinnosti výrobce označit pyrotechnický výrobek stanoveným způsobem je již uveden v § 19 odst. 4. V důsledku zrušení odstavce 1 je nutné ostatní odstavce přečíslovat a ve nově označeném odstavci jako odstavec 2 (původně odstavec 3) upravit odkaz na nynější odstavec 1 (původně odstavec 2).

K bodu 25

§ 13 odst. 1 písm. b)

V Úředním věstníku Evropské unie L 38/42 ze dne 10. února 2018 byla zveřejněna oprava směrnice 2013/29/EU, dle které se v čl. 10 odst. 2 této směrnice slovo „druh“ nahrazuje slovem „typ“ a slovo „šarže“ se nahrazuje slovem „dávky“. Tento článek směrnice je do právního řádu ČR implementován ustanovením § 13 odst. 2 zákona o pyrotechnice. Z tohoto důvodu je potřeba tato slova nahradit i v uvedeném ustanovení zákona o pyrotechnice.

K bodu 27

§ 13 odst. 2 písm. b)

Vzhledem k závažnosti následků neodborného či nepřesného nakládání s pyrotechnickými výrobky, a to u pyrotechnických výrobků všech kategorií, bylo nezbytné i u pyrotechnických

výrobků kategorie F2 stanovit konkrétní povinnost jednoznačně a stanovit, že na zábavní pyrotechnice této kategorie se musí vždy uvést minimální bezpečnou vzdálenost.

K bodu 28

§ 14 odst. 1

Platné znění § 14 odst. 1 stanovuje, že hospodářský subjekt zajistí, aby označení pyrotechnického výrobku obsahovalo údaje uvedené v jednotlivých písmenech. Vzhledem k tomu, že tato povinnost příslušným hospodářským subjektům (tedy výrobcí a dovozci) je stanovena již v ustanoveních, která stanovují povinnosti těmto subjektům, je nadbytečné toto uvádět i zde. Uvedenou úpravou se § 14 odst. 1 dává do souladu s § 13 odst. 1.

K bodu 29 a 30

§ 14 odst. 1 písm. b) a c)

V Úředním věstníku Evropské unie L 38 ze dne 10. února 2018 byla zveřejněna oprava směrnice 2013/29/EU, dle které se v čl. 11 odst. 1 této směrnice slovo „druh“ nahrazuje slovem „typ“ a slovo „šarže“ se nahrazuje slovem „dávky“. Tento článek směrnice je do právního řádu ČR implementován ustanovením § 14 odst. 1 zákona o pyrotechnice. Z tohoto důvodu je potřeba tato slova nahradit i v uvedeném ustanovení zákona o pyrotechnice.

K bodu 31

§ 16 odst. 1

Platné znění zákon o pyrotechnice neobsahuje oprávnění dodávat na trh pyrotechnické výrobky pouze hospodářským subjektům, proto tak může činit fakticky kdokoliv. Nově se tedy stanovuje, že jsou to pouze hospodářské subjekty, které mohou dodávat na trh pyrotechnické výrobky. Kdokoliv jiný, kdo bude na trh dodávat pyrotechnické výrobky (dodávat na trh ve smyslu definice uvedené v § 3) se bude dopouštět přestupku.

K bodu 32 a 33

§ 16 odst. 2

V tomto ustanovení dochází ke zpřesnění formulace týkající se údajů, které mají být do seznamu uváděny.

Ustanovení § 16 odst. 3 se zrušuje, neboť uvedená povinnost hospodářských subjektů vyplývá již z kontrolního řádu, dle kterého orgán dozoru při výkonu kontroly povinností podle zákona o pyrotechnice postupuje.

K bodu 34

§ 17

V souvislosti se změnou systematiky v zákoně došlo i k částečné změně struktury tohoto zákona. Ustanovení § 17, resp. jeho obsah byl přesunut do Hlavy VI (§ 31), která upravuje zacházení s pyrotechnickými výrobky, kam náleží i jejich vystavování (§ 24 odst. 1).

K bodu 35

§ 18 odst. 3

Povinnosti výrobce se doplňují o povinnosti připojit označení stanovené tímto zákonem. Pyrotechnický výrobek není označen pouze označením CE, jak doposud zákon o pyrotechnice stanovuje, ale i dalším označením, které je uvedeno zejména v § 13 a 14.

K bodu 36

§ 18 odst. 5

Ustanovení je upraveno tak, aby výrobce zajistil, že výrobní proces a jeho kontrola zajišťují shodu s typem uvedeným v certifikátu a s požadavky zákona o pyrotechnice. Současné znění nesprávně

uvádí, že výrobce zajistí, aby výrobní proces a jeho kontrola byly ve shodě s typem uvedeným v certifikátu a s požadavky zákona o pyrotechnice.

Směrnice 2013/29/EU v příloze 2, modul C2, bod 2 Výroba stanoví: Výrobce přijme veškerá nezbytná opatření, aby výrobní proces a jeho kontrola zajišťovaly shodu vyráběných pyrotechnických výrobků s typem popsáním v certifikátu EU, přezkoušení typu a s požadavky této směrnice, které se na ně vztahují. Rovněž nařízení vlády č. 208/2015 Sb. v příloze č. 1 bodě 2, podbodě 2.2 Výroba stanoví: Výrobce přijme taková opatření, aby výrobní proces a jeho kontrola zajišťovaly shodu vyráběných pyrotechnických výrobků s typem popsáním v certifikátu EU přezkoušení typu a s požadavky zákona.

K bodu 37

§ 18 odst. 6

Výrobce je povinen užívat schválený systém jakosti, přičemž zákon o pyrotechnice připouští několik modulů založených na zabezpečení jakosti, a to modul D (shoda s typem založená na zabezpečení jakosti výrobního procesu), modul E (shoda s typem založená na zabezpečení jakosti výrobku) a modul H (shoda založená na komplexním zabezpečení jakosti). Pro každý systém jakosti je však stanoven jiný rozsah, přičemž takový rozsah, jaký nyní stanovoval § 18 odst. 6 zákona o pyrotechnice (schválený systém jakosti pro výrobu, výstupní kontrolu, konstrukci), je rozsah, který odpovídá pouze modulu H. Pro zbývající moduly (D a E) se používá rozsah jiný (užší), proto je potřeba § 18 odst. 6 upravit tak, aby odpovídal všem schváleným systémům jakosti, a nikoliv pouze modulu H.

K bodu 38

§ 19 odst. 3

Ustanovení je zpřesněno, aby lépe naplňovalo účel, který toto ustanovení naplňovat má. V první řadě je zpřesněno, kdy je možné uvádět údaje ne na pyrotechnickém výrobku, ale na jeho obalu nebo v příloženém dokladu. V aktuálně platném znění se uvádí, že se tak může stát, pokud není možné toto uvést na pyrotechnickém výrobku. Nově se bude uvádět, že se tak může stát, pokud to velikost nebo povaha pyrotechnického výrobku neumožňují. Jedná se tak o konkrétněji vymezené důvody, proč umístit tyto údaje na obalu nebo v příloženém dokladu.

Dále se zpřesňují údaje, které se na výrobku, případně na obalu nebo v příloženém dokladu, uvádí, a to tak, že těmito údaji je jméno nebo obchodní firma nebo ochranná známka a dále jediná adresa, na kterém lze výrobce kontaktovat. Jediné kontaktní místo se nemusí nacházet v členském státě, v němž je výrobek dodáván na trh. Současně se také nemusí jednat o sídlo výrobce nebo jeho jinou adresu, ale může se jednat například o adresu zplnomocněného zástupce. Je však nutné, aby to byla adresa, na které lze výrobce kontaktovat. Výrobce má povinnost na výrobku uvádět kontaktní adresu (může však uvádět další kontaktní údaje, například telefonní číslo, e-mail nebo jiný kontaktní údaj). Tyto údaje, ať už povinné nebo nepovinné, musí být konečným uživatelům a orgánu dozoru snadno srozumitelné.

§ 19 odst. 4

Dle směrnice 2013/29/EU výrobci zajistí, aby byly k pyrotechnickému výrobku přiloženy v souladu s rozhodnutím příslušného členského státu pokyny a bezpečnostní informace v jazyce, kterému spotřebitelé a ostatní koncoví uživatelé snadno rozumějí. Tímto jazykem by v České republice měl být český jazyk. Rovněž zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů stanovuje požadavek, aby tyto informace byly poskytovány v českém jazyce. Současné znění zákona pouze stanovovalo, že návod k použití má být ve srozumitelné formě, nestanovuje ale nic o jazyku, ve kterém by měly být vypracovány. Požadavek na srozumitelnost návodu k použití je v ustanovení zachován tak, jak směrnice 2013/29/EU stanovuje, byl pouze

přesunut do druhé věty, kde jsou mimo jiné stanoveny další požadavky na návod k použití, jako např. viditelnost, čitelnost a srozumitelnost.

K bodu 39

§ 19 odst. 6

Směrnice 2013/29/EU stanoví, že výrobce je povinen předložit kontrolnímu orgánu informace a dokumentaci v jazyce, kterému tento orgán snadno rozumí. Jazykem, kterému kontrolní orgán na území ČR snadno rozumí, je český jazyk, avšak je zde ponechána možnost, aby tyto informace a dokumentace byly předloženy i v jiném jazyce, než je český jazyk, pokud s tím kontrolní orgán vyjádří souhlas. Tyto subjekty se tak mohou dohodnout, že informace a dokumentace mohou být předloženy např. v anglickém jazyce. Pokud se nedohodnou, předkládá výrobce informace a dokumentaci v českém jazyce.

K bodu 39

§ 20 odst. 2

V souvislosti se změnou kontrolního orgánu (k tomu více obecná část důvodové zprávy) dochází ke změně i v tom, komu bude MPO poskytovat informace o vydaných povoleních k dovozu a uskutečněných dovozech. Namísto ČÚZZS budou tyto informace poskytovány ČOI nebo, jednali se o pyrotechnické výrobky kategorie F4, T2 nebo P2, ČBÚ.

K bodu 41

§ 20 odst. 3

Ustanovení odstavce 3 stanovuje povinnost dovozce zajistit před uvedením pyrotechnických výrobků na trh, aby výrobce splnil určité povinnosti. Dovozce pak zodpovídá za to, že výrobce tyto povinnosti splnil. Jedná se o případy, kdy výrobce je usazen mimo EU, tudíž na trh EU tyto výrobky zpravidla neuvádí tento výrobce, ale dovozce, který je usazen v členském státě EU. Jednou z povinností dovozce by mělo být i zajištění, aby výrobce na výrobek umístil veškerá požadovaná označení. V tomto smyslu je ustanovení odstavce 3 doplněno.

Jednou s povinností dovozce je, aby výrobce dodržel požadavky stanovené v § 18 odst. 7 a § 19 odst. 3 a 4, přičemž aktuálně platné znění zákona o pyrotechnice říká, že dovozce toto zajistí u výrobce na základě smlouvy. Z hlediska splnění těchto povinností a následné veřejnoprávní kontroly je však zcela irelevantní, o jaký vztah mezi výrobcem a dovozcem se jedná. Rozhodující je to, aby dovozce u výrobce splnění těchto povinností zajistil, bez ohledu na to, zda dovozce splnění těchto povinností u výrobce zajistí na základě smlouvy.

K bodu 42

§ 20 odst. 5

Ustanovení je zpřesněno, aby lépe naplňovalo účel, který toto ustanovení naplňovat má. V první řadě je zpřesněno, kdy je možné uvádět údaje ne na pyrotechnickém výrobku, ale na jeho obalu nebo v příloženém dokladu. V aktuálně platném znění se uvádí, že se tak může stát, pokud není možné toto uvést na pyrotechnickém výrobku. Nově se bude uvádět, že se tak může stát, pokud to velikost nebo povaha pyrotechnického výrobku neumožňují. Jedná se tak o konkrétněji vymezené důvody, proč umístit tyto údaje na obalu nebo v příloženém dokladu.

Dále se zpřesňují údaje, které se na výrobku, případně na obalu nebo v příloženém dokladu, uvádí, a to tak, že těmito údaji je jméno nebo obchodní firma nebo ochranná známka a dále jediná adresa, na kterém lze výrobce kontaktovat. Jediné kontaktní místo se nemusí nacházet v členském státě, v němž je výrobek dodáván na trh. Současně se také nemusí jednat o sídlo dovozce. Je však nutné, aby to byla adresa, na které lze dovozce kontaktovat. Dovozce má povinnost na výrobku uvádět kontaktní adresu (může však uvádět další kontaktní údaje, například telefonní číslo, e-mail nebo

jiný kontaktní údaj). Tyto údaje, ať už povinné nebo nepovinné, musí být konečným uživatelům a orgánu dozoru snadno srozumitelné.

K bodu 43

Dovozce má povinnost zajistit, aby k výroku byl přiložen návod k použití ve srozumitelné formě. Tato povinnost však dovozci plyne již z § 20 odst. 3, dle kterého má povinnost zajistit, aby výrobce zajistil požadavky stanovené v § 19 odst. 4, dle kterého výrobce zajistí, aby k pyrotechnickému výrobku byl přiložen návod k použití, který musí být v českém jazyce. Z toho důvodu se § 20 odst. 6 zrušuje.

K bodu 44

§ 21 odst. 5

Směrnice 2013/29/EU stanoví, že dovozce je povinen předložit kontrolnímu orgánu informace a dokumentaci v jazyce, kterému tento orgán snadno rozumí. Jazykem, kterému kontrolní orgán na území ČR snadno rozumí, je český jazyk, avšak je zde ponechána možnost, aby tyto informace a dokumentace byly předloženy i v jiném jazyce, než je český jazyk, pokud s tím kontrolní orgán vyjádří souhlas. Tyto subjekty se tak mohou dohodnout, že informace a dokumentace mohou být předloženy např. v anglickém jazyce. Pokud se nedohodnou, předkládá výrobce informace a dokumentaci v českém jazyce.

K bodu 45

§ 22 odst. 2

Směrnice 2013/29/EU stanovuje povinnost, aby distributor před dodáním pyrotechnického výrobku na trh ověřil mimo jiné to, zda jsou k výrobku přiloženy doklady, pokyny a bezpečnostní informace, kterým koncoví uživatelé v členském státě snadno rozumějí. Jazykem, kterému koncoví uživatelé snadno rozumějí, je v ČR český jazyk. Proto navrhované znění stanovuje, že tyto dokumenty musí být uvedeny v českém jazyce, namísto současně použité „srozumitelné formě“, která nevypovídá nic o jazyku, který by měl být použit.

K bodu 46

V souvislosti se změnou zákona, zejména pak s odbornou způsobilostí osob, které mohou zacházet s pyrotechnickými výrobky kategorie F3, F4, T2 nebo P2, dochází i k částečné úpravě struktury zákona o pyrotechnice, kdy Hlava VI bude upravovat zacházení s pyrotechnickými výrobky.

K jednotlivým paragrafům

§ 24

Hlava VI upravuje zacházení s pyrotechnickými výrobky. Zákon v § 24 stanoví, co se považuje za zacházení s pyrotechnickými výrobky, přičemž se vychází ze stávající definice v § 3 písm. u) (definice z § 3 bude odstraněna). Zacházením se rozumí takové činnosti, se kterými se lze setkat v případě pyrotechnických výrobků nejčastěji, přičemž se jedná o opatřování sobě nebo jinému (například prodejem nebo nákupem), skladování, vystavování, zneškodňování, ničení a odpalování a provádění ohňostrojních prací nebo ohňostrojů nebo jiné nakládání s pyrotechnickými výrobky. Tím, že se uvádí, že se jedná i o jiné nakládání, se má zajistit to, že jakýkoliv jiný způsob zacházení s pyrotechnickými výrobky nebude postaven mimo rámec zákona. Bude však na příslušném orgánu dozoru, aby posoudil, zda taková činnost je nakládáním. Mělo by se však jednat o zcela okrajovou záležitost, neboť nejčastější činnosti jsou již obsaženy v odstavci 1.

Definování pojmu „zacházení s pyrotechnickými výrobky“ je důležité zejména ve vztahu k pyrotechnickým výrobkům kategorie F4, T2 a P2 a rovněž kategorii F3, na níž se rovněž bude vztahovat požadavek odborné způsobilosti, a je tedy nutné určit, jakých činností se tato odborná způsobilost bude vztahovat. Jedná se o nebezpečné pyrotechnické výrobky, se kterými mohou (až

na výjimky) zacházet pouze osoby s odbornou způsobilostí (dle definice v § 3 písm. e) se jedná o fyzickou osobu, které byl vydán doklad o odborné způsobilosti).

Ustanovení § 24 odst. 2 a 3 pak stanovuje, kdo může s pyrotechnickými výrobky kategorie F4, T2 nebo P2 zacházet, přičemž těmito osobami je pouze osoba s odbornou způsobilostí (§ 3 písm. e) a podnikatel. Pokud se zde hovoří o zacházení, rozumí se tím právě zacházení podle odstavce 1. Pokud tedy dochází k zacházení s pyrotechnickými výrobky ve smyslu odstavce 1 a těmito pyrotechnickými výrobky jsou pyrotechnické výrobky kategorie F4, T2 nebo P2, může takovou osobou, která s nimi zachází, být pouze osoba s odbornou způsobilostí nebo podnikatel. Pokud se však nejedná o pyrotechnické výrobky kategorie F4, T2 nebo P2, mohou s nimi zacházet i jiné osoby, než které odstavce 2 a 3 uvádí, s výjimkou kategorie F3, u níž se na některé činnosti rovněž bude odborná způsobilost vztahovat. Odstavec 2 tedy upravuje zacházení ve smyslu odstavce 1, avšak s jednou výjimkou, kterou je opatřování jinému. Jde-li totiž o tento způsob zacházení, pak tak může činit kdokoliv, bez ohledu na to, zda je daná osoba osobou s odbornou způsobilostí nebo podnikatelem (jak stanovuje odstavce 3, podnikatel může s těmito pyrotechnickými výrobky zacházet pouze osobami s odbornou způsobilostí). Důvodem je to, že takový požadavek by byl nad rámec směrnice 2013/29/EU, která k takové činnosti odbornou způsobilost nevyžaduje.

Zacházet s pyrotechnickými výrobky, pokud jde o kategorii F4, T2 nebo P2, může pouze osoba s odbornou způsobilostí nebo podnikatel, nejde-li o opatřování jinému. Podnikatel (ať už se jedná o právnickou osobu nebo podnikající fyzickou osobu) může s pyrotechnickými výrobky zacházet pouze za předpokladu, že s nimi zachází osobami s odbornou způsobilostí. Pokud tedy podnikatel hodlá zacházet s pyrotechnickými výrobky, vždy musí mít k dispozici osobu s odbornou způsobilostí. Stanoveno tak je z toho důvodu, že se jedná o velmi nebezpečné pyrotechnické výrobky, a je zcela žádoucí, aby osoba, která s nimi zachází, byla osobou s odbornou způsobilostí. Je na podnikateli, v jakém vztahu k němu daná osoba s odbornou způsobilostí bude, zda bude v pracovněprávním nebo jiném vztahu, stejně tak, bude-li se jednat o podnikající fyzickou osobu, může být touto osobou s odbornou způsobilostí přímo tato podnikající fyzická osoba. Toto pravidlo nebude opět platit, má-li tímto zacházením být opatřování jinému (rovněž toto pravidlo neplatí, má-li být zacházeno s jinými pyrotechnickými výrobky, než jsou kategorie F4, T2 nebo P2).

V případě hospodářských subjektů, jakožto subjektů, které pyrotechnické výrobky dodávají na trh, reguluje zákon zacházení s jakýmkoliv pyrotechnickými výrobky (s pyrotechnickými výrobky jakékoliv kategorie). Pyrotechnické výrobky, se kterými nezachází hospodářské subjekty, zákon reguluje pouze v případě, že se jedná o pyrotechnické výrobky kategorie F4, T2 nebo P2, a rovněž kategorie F3. Zákon tedy nestanovuje žádnou regulaci pro zacházení s pyrotechnickými výrobky kategorie F1, F2, T1 a P1 s výjimkou případů, kdy s těmito pyrotechnickými výrobky zachází hospodářský subjekt. Pokud však jde o pyrotechnické výrobky kategorie F4, T2 nebo P2, a rovněž kategorie F3, reguluje zákon zacházení s nimi i pokud s nimi zachází jiná osoba než hospodářský subjekt.

Zákon o pyrotechnice bude nově upravovat odbornou způsobilost, i pokud jde o pyrotechnické výrobky kategorie F3. Rovněž jako v případě kategorie F4, T2 a P2 budou moci s těmito pyrotechnickými výrobky zacházet pouze osoby s odbornou způsobilostí a podnikatel, pokud zajistí jejich zacházení osobou s odbornou způsobilostí (odst. 4 a 5). Oproti kategorii F4, T2 a P2 bude však výčet činností, u nichž se odborná způsobilost bude vyžadovat, výrazně nižší. V případě kategorie F3 se bude jednat o následující činnosti: opatřování sobě, jejich odpalování nebo užívání k provedení ohňostroje. Pouze v případě těchto činností se bude vyžadovat, aby s těmito pyrotechnickými výrobky zacházela osoba s odbornou způsobilostí, nebo prostřednictvím této osoby podnikatel. V případě jiného zacházení (např. skladování) se odborná způsobilost nevyžaduje (na rozdíl od výše uvedených kategorií F4 T2, P2). Tento nižší výčet činností je dán

menší nebezpečností pyrotechnických výrobků kategorie F3, než je tomu v případě pyrotechnických výrobků kategorie F4 (T2 a P2).

Uvedené pravidlo odborné způsobilosti pro pyrotechnické výrobky kategorie F3 se vůbec neuplatní v případě hospodářských subjektů (odstavec 6). I v případě, že hospodářské subjekty budou zacházet s pyrotechnickými výrobky kategorie F3 způsobem, pro který by se jinak odborná způsobilost vyžadovala, v případě hospodářských subjektů se odborná způsobilost vyžadovat nebude. Tudíž hospodářský subjekt bude moci nakupovat (opatřovat si) pyrotechnické výrobky kategorie F3, aniž by takový podnikatel musel být sám osobou s odbornou způsobilostí, případně by musel zajistit zacházení s těmito pyrotechnickými výrobky osobou s odbornou způsobilostí. Protože tyto pyrotechnické výrobky (kategorie F3) vykazují menší míru nebezpečnosti, než je tomu u pyrotechnických výrobků kategorie F4, T2 a P2, požadavek odborné způsobilosti i u hospodářských subjektů by znamenal výrazný zásah do jejich činnosti. Navíc lze u těchto subjektů, které se nachází v dodavatelském řetězci pyrotechnických výrobků, předpokládat, vyšší míru způsobilosti s těmito pyrotechnickými výrobky zacházet, než je tomu u ostatních osob (zejména spotřebitelů). Z uvedeného důvodu se požadavek odborné způsobilosti v případě kategorie F3 v rozsahu, kterém zákon stanoví, nevztahuje na hospodářské subjekty. Ostatní osoby (ať už spotřebitelé nebo podnikatelé), které nejsou hospodářskými subjekty, budou povinny v zákonem stanoveném rozsahu zacházet s těmito pyrotechnickými výrobky pouze za podmínek stanovených v odst. 4 a 5.

Pokud jde o opatřování pyrotechnických výrobků sobě, rozumí se jím zejména jejich nákup, avšak není vyloučen ani jiný způsob jejich opatřování. Takovým opatřováním může být např. získání těchto pyrotechnických výrobků darem nebo jiným bezúplatným způsobem (podmínkou zde není nabytí vlastnictví). Účelem je postihnout veškeré možné způsoby získání pyrotechnických výrobků. Opatřováním pyrotechnických výrobků jinému se rozumí zejména jejich prodej, avšak není vyloučen ani jiný způsob jejich opatřování. Takovým opatřováním může být například jejich darování.

Nakládáním se rozumí činnost, při níž fyzická osoba pyrotechnické výrobky např. zvedá nebo posouvá, či je jinak fyzicky přemisťuje, resp. s nimi pohybuje, nebo provádí jinou činnost, která ve výčtu činností, jenž náleží pod pojem „zacházení“ (odstavec 1) není uvedena. Jedná se tedy o činnost, kdy dochází například k fyzickému kontaktu s pyrotechnickými výrobky. Nemusí se však jednat o přímý fyzický kontakt mezi osobou a pyrotechnickým výrobkem (např. držení pyrotechnického výrobku v ruce), ale např. i o situaci, kdy pyrotechnický výrobek je umístěn např. v přepravní bedně (s výjimkou případů uvedených níže). Jedná se např. o prodejce v obchodě, zaměstnance ve skladu, osoby zajišťující přepravu těchto výrobků, pokud s nimi manipulují, spotřebitele, který si tento pyrotechnický výrobek zakoupí, osobu, která jej odpaluje a při tom s ním manipuluje atd. Pokud se však jedná o osobu, která např. vykládá pyrotechnické výrobky (z vozidla, kontejneru), které jsou zabalené a zatříděné dle ADR, pak tato osoba manipuluje se zabalenými pyrotechnickými výrobky, které jsou zatříděné a povolené přepravovat, a manipuluje tedy s obalem, ve kterém jsou tyto pyrotechnické výrobky zabaleny (nemanipuluje se samotným pyrotechnickým výrobkem). Z uvedeného důvodu tak tyto osoby nemusí být osobami s odbornou způsobilostí dle zákona o pyrotechnice, neboť na ně dopadá školení osob podílejících se na přepravě nebezpečných věcí dle kap. 1.3 ADR.

K § 25

Ustanovení § 25 odst. 1 upravuje dílčí otázku týkající se zacházení s pyrotechnickými výrobky, jde-li o opatřování. Obecná povinnost, kdo s pyrotechnickými výrobky kategorie F3, F4, T2 nebo P2 může zacházet, je uvedena v § 24. Rovněž § 24 stanovuje, že toto pravidlo neplatí, jde-li o opatřování jinému.

Přestože tedy opatřovat jinému pyrotechnické výrobky kategorie F3, F4, T2, P2 může i jiná osoba, než je osoba s odbornou způsobilostí nebo podnikatel (zajišťující zacházení osobou s odbornou způsobilostí), stále existuje povinnost, že osoba, která si tyto pyrotechnické výrobky (sobě) opatřuje, musí být osobou s odbornou způsobilostí nebo podnikatelem.

Pokud tedy bude existovat například vztah mezi prodávajícím a kupujícím v případě pyrotechnických výrobků kategorie F3, F4, T2 nebo P2, bude platit, že prodávající může být osoba bez odborné způsobilosti, resp. podnikatel bez takové osoby, avšak kupující může být pouze osoba s odbornou způsobilostí nebo podnikatel (za současného uplatnění § 24 odst. 3, resp. 5). Přestože tedy prodávajícím nemusí být osoba s odbornou způsobilostí nebo podnikatel s takovou osobou, stále taková osoba musí nést odpovědnost za to, že takový pyrotechnický výrobek prodá pouze osobě, která k zacházení s ním je oprávněna (§ 24 odst. 2 a 4). Proto se stanovuje povinnost, že osoba, která opatřuje pyrotechnické výrobky kategorie F3, F4, T2 nebo P2, může tyto pyrotechnické výrobky opatřovat pouze podnikateli ve smyslu § 24 odst. 3 nebo 5 nebo osobě s odbornou způsobilostí.

V případě kategorie F3 platí výjimka dle § 24 odst. 6. Ustanovení § 25 odst. 1 se tak neuplatní v případě, že tyto pyrotechnické výrobky si opatřuje hospodářský subjekt.

Ustanovení § 25 odst. 2 zakazuje prodej pyrotechnických výrobků například na tržnicích nebo ve stáncích, kde nejčastěji dochází k jejich nelegálnímu prodeji (např. osobám, které nedosáhly požadovaného věku nebo nejsou osobami s odbornou způsobilostí, pokud se odborná způsobilost vyžaduje). Dále se tento zákaz vztahuje na přenosná zařízení a dočasné stavby, kterou dle stavebního zákona je stavba, u které stavební úřad předem omezí dobu jejího trvání. Výjimku z tohoto pravidla budou mít pouze pyrotechnické výrobky kategorie F1, což jsou jen málo nebezpečné pyrotechnické výrobky, často určené i pro vnitřní použití (např. prskavky), a dále pyrotechnické výrobky, které jsou prodávány na výstavách a předváděcích akcích. Tyto akce jsou často zaměřeny právě i na prodej pyrotechnických výrobků. Za tímto účelem ale musí být na těchto akcích přijata bezpečnostní opatření k ochraně životů, zdraví a majetku, tak jak zákon o pyrotechnice stanovuje (takový prodej je však pouze okrajový), musí být provedeno ohlášení příslušným orgánům a splněny další zákonné povinnosti.

§ 25a

Ustanovení § 25a upravuje opatřování pyrotechnických výrobků prostřednictvím komunikace na dálku. Zejména se bude jednat o nákup a prodej pyrotechnických výrobků, avšak tato regulace se vztahuje i na jiné formy jejich opatřování, byť s ohledem na to, že povinnosti jsou zde uloženy hospodářským subjektům, lze předpokládat, že nákup a prodej bude téměř výhradní formou opatřování.

Povinností hospodářského subjektu bude přijmout opatření k zajištění ověření, že osoba, která si pyrotechnické výrobky opatřuje, je osobou, která dosáhla požadovaného věku dle § 5 odst. 1, a v případě, že se jedná o pyrotechnické výrobky, k jejichž zacházení je vyžadována odborná způsobilost, že se jedná o osobu odborně způsobilou. To, jaké hospodářský subjekt přijme opatření k ověření věku, resp. odborné způsobilost, je záležitostí hospodářského subjektu. Musí se však jednat o prokazatelný způsob ověření. Za takový způsob ověření nelze považovat například to, že osoba před vstupem na internetové stránky internetového obchodu s pyrotechnickými výrobky zaškrtnutím příslušného pole prohlásí, že je osobou určitého věku nebo osobou odborně způsobilou.

V návaznosti na prodej pyrotechnických výrobků bude mít hospodářský subjekt povinnost ověřit, že tyto pyrotechnické výrobky jsou rovněž předávány osobě příslušného věku dle § 5 odst. 1 nebo,

jedná-li se o pyrotechnické výrobky, u nichž se vyžaduje odborná způsobilost, osobě s odbornou způsobilostí. Tato povinnost platí bez ohledu na místo, kde jsou tyto pyrotechnické výrobky předávány, tudíž je nepodstatné, zda dojde k osobnímu převzetí v místě prodeje nebo zda jsou doručovány na jiné místo, kde jsou tyto pyrotechnické výrobky předávány. Tato povinnost zůstává hospodářskému subjektu bez ohledu na to, zda předání provádí tento hospodářský subjekt či třetí osoba. Tímto opatřením je tak vyloučeno předávání těchto pyrotechnických výrobků prostřednictvím např. výdejních automatů.

Pro pyrotechnické výrobky kategorie F3, F4, T2 a P2 je dále stanoveno, že tyto pyrotechnické výrobky lze předávat pouze v místech, kde je umožněno jejich skladování dle § 28 tohoto zákona. Těmito místy jsou sklady, příruční sklady nebo prodejní místnosti splňující požadavky právního předpisu upravující požadavky na výstavbu (stavební zákon). Nelze však opomenout, že hospodářský subjekt má povinnost dle § 28 skladovat nejen pyrotechnické výrobky kategorie F3, F4, T2 a P2, ale veškeré pyrotechnické výrobky (§ 26 odst. 1).

§ 26

Upravuje se otázka skladování pyrotechnických výrobků.

Hospodářské subjekty mohou skladovat pyrotechnické výrobky za podmínek uvedených v § 27 až 30. V jejich případě není rozhodující, o jaké pyrotechnické výrobky, resp. jakou kategorii pyrotechnických výrobků, se jedná. Hospodářské subjekty jsou dle § 27 až 30 povinny skladovat veškeré pyrotechnické výrobky.

Pokud jde o pyrotechnické výrobky kategorie F4, T2 nebo P2, skladovat (jedná se o zacházení ve smyslu § 24 odst. 1) je mohou pouze osoby s odbornou způsobilostí nebo podnikatelé (tzn. i hospodářské subjekty, jakožto podnikatelé, ale i jiné podnikatelské subjekty, které hospodářskými subjekty nejsou) za podmínky uvedené v § 24 odst. 3.

Vzhledem k vysoké nebezpečnosti pyrotechnických výrobků kategorie F4, T2 nebo P2 je žádoucí, aby tyto pyrotechnické výrobky byly skladovány za podmínek uvedených v § 27 až 30. Proto podle odstavce 3 platí, že podnikatel, který není hospodářským subjektem (na podnikatele, který je hospodářským subjektem, se vztahuje odstavec 1), nebo osoba s odbornou způsobilostí musí tyto pyrotechnické výrobky skladovat za podmínek uvedených v § 27 až 30.

§ 27

V § 27 se stanovují obecné požadavky na skladování pyrotechnických výrobků. Nejedná se o nové požadavky, ale o požadavky, které jsou upraveny v aktuálně platném znění zákona o pyrotechnice v § 26 odst. 1.

§ 28

Jedná se o stávající § 26 odst. 2 a 4

Jedná se o dosavadní požadavky na skladování pyrotechnických výrobků. Stanovuje se, že pyrotechnické výrobky se skladují ve skladu, příručním skladu nebo v prodejní místnosti, pokud tyto prostory splňují požadavky stanovené právním předpisem upravujícím požadavky na výstavbu. Dále lze pyrotechnické výrobky skladovat v prostorách souvisejících s jejich vystavováním a předváděním (tyto činnosti jsou upravené v § 31). Výjimku tvoří případy, kdy zákon stanoví jinak. Myšlen je zejména tento zákon, který z uvedené povinnosti skladovat pyrotechnické výrobky ve skladu, příručním skladu nebo prodejní místnosti stanoví výjimku pro pyrotechnické výrobky kategorie F1, avšak nelze vyloučit ani případy, kdy výjimku z uvedeného obecného pravidla stanoví zcela jiný zákon.

Zákon dále stanovuje některé požadavky na prostory, ve kterých se pyrotechnické výrobky skladují. Je nutné zajistit zákaz kouření a manipulaci s otevřeným ohněm, neboť by mohlo dojít k iniciaci pyrotechnických výrobků. Nutné je také zajistit zákaz dalších činností, které by mohly uvést pyrotechnické výrobky do funkce. Tyto požadavky je nutné zajistit bez ohledu na to, zda se pyrotechnické výrobky skladují ve skladu, příručním skladu nebo prodejní místnosti, nebo se skladují jinde, pokud tak zákon stanoví.

V odstavci 4 se odkazuje na nově vkládanou přílohu č. 4, která stanovuje požadavky na skladování a požární zabezpečení skladu. Jedná se o požadavky, které musí být dodrženy při skladování pyrotechnických výrobků ve skladu, tedy nevztahují se na jiné prostory, kde mohou být pyrotechnické výrobky skladovány.

Je vhodné poznamenat, že uvedená pravidla skladování se týkají pouze subjektů, které mají povinnost při skladování ustanovení § 28 dodržovat. Takovými osobami jsou subjekty uvedené v § 26, konkrétně se jedná o hospodářské subjekty, pokud jde o skladování jakýchkoliv pyrotechnických výrobků (§ 26 odst. 1) a podnikatele, kteří nejsou hospodářskými subjekty, a osoby s odbornou způsobilostí, pokud skladují pyrotechnické výrobky kategorie F4, T2 nebo P2. Na ostatní subjekty se uvedené ustanovení o skladování nevztahuje, stejně jako se nevztahuje na subjekty uvedené v § 26 odst. 2, pokud jde o jiné kategorie pyrotechnických výrobků než kategorie F4, T2 nebo P2. Proto neplatí například to, že fyzická osoba (spotřebitel), která si zakoupí pyrotechnické výrobky kategorie F1, F2 nebo F3 (zakoupit této osobě, když není osobou s odbornou způsobilostí, pyrotechnické výrobky kategorie F4 je zakázáno, viz § 24) tyto pyrotechnické výrobky musí skladovat ve skladu, příručním skladu nebo prodejní místnosti, neboť není osobou, na níž by se vztahoval § 26, a tudíž se na ni nevztahují ani požadavky na skladování. Taková osoba pak tyto výrobky skladuje v souladu s návodem k použití.

§ 29

Jedná se o stávající § 27.

Upravují se ustanovení ohledně hmotnostních limitů pyrotechnických výrobků, které lze skladovat v příručním skladu nebo prodejní místnosti.

V příručním skladu lze přechovávat pyrotechnické výrobky, jejichž čistá hmotnost výbušných látek nepřesahuje 750 kg, a to za podmínky, že se všechny nachází v přepravních obalech výrobce nebo dovozce a jsou označeny v souladu s Dohodou o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (dále jen „ADR“) klasifikačním kódem 1.4 S. Dále lze přechovávat v příručním skladu pyrotechnické výrobky, jejichž čistá hmotnost výbušných látek nepřesahuje 300 kg, nacházejí-li se v původních přepravních obalech výrobce nebo dovozce a v souladu s ADR jsou označeny klasifikačním kódem 1.4 G, z nichž nejvýše jeden takový obal každého typu výrobku může být otevřen. Nejsou-li splněny předešlé podmínky (tedy podmínky v zákoně ve znění navrhované novely v písm. a) a b)), lze v příruční místnosti přechovávat pyrotechnické výrobky, jejichž čistá hmotnost výbušných látek nepřesahuje 200 kg.

§ 30

Jedná se o stávající § 29

Pyrotechnické výrobky kategorie F1 lze skladovat i mimo prostory uvedené v § 28 odst. 1. Dle ustanovení § 28 odst. 2 mohou být pyrotechnické výrobky kategorie F1 (jedná se o málo nebezpečnou kategorii pyrotechnických výrobků) skladovány i mimo sklad, příruční sklad nebo prodejní místnost, případně prostory související s vystavováním a předváděním pyrotechnických výrobků. V takovém případě musí být zajištěno, že tento prostor je vybaven alespoň jedním přenosným vodním nebo pěnovým hasicím přístrojem schopnosti nejméně 13A nebo přenosným práškovým hasicím přístrojem s hasicí schopností nejméně 21A.

Tím, že mohou být pyrotechnické výrobky kategorie F1 skladovány i v jiných prostorech, než jsou sklady, příruční sklady nebo prodejní místnosti, není dotčena povinnost zajistit, aby v těchto prostorech byly zajištěny zákaz kouření nebo manipulace s otevřeným ohněm a splněny další povinnosti podle § 28 odst. 2 a § 27.

Opět v tomto případě platí, že uvedené se týká pouze osob, na něž se vztahuje § 26.

§ 31

Zákon o pyrotechnice ve znění navrhované novely upravuje vystavování a předvádění pyrotechnických výrobků, a to tak, že za podmínek uvedených v tomto zákoně mohou vystavovat nebo předvádět pyrotechnické výrobky hospodářský subjekt, a dále osoba s odbornou způsobilostí a podnikatel, který není hospodářským subjektem. Platí, že hospodářský subjekt za podmínek uvedených v tomto zákoně musí vystavovat nebo předvádět veškeré pyrotechnické výrobky, zatímco osoby s odbornou způsobilostí a podnikatelé, které nejsou hospodářskými subjekty pouze pyrotechnické výrobky kategorie F4, T2, P2. Vystavování nebo předvádění pyrotechnických výrobků jiné kategorie než F4, T2 nebo P2 jinými osobami, než hospodářskými subjekty regulováno není.

Zákon stanovuje, že se jedná o vystavování nebo předvádění pyrotechnických výrobků, aniž by určoval, o jaké místo se má jednat. Zpravidla se bude jednat o jejich vystavování nebo předvádění na veletrzích a výstavách, avšak k jejich předvádění může docházet například na předváděcích akcích nebo podobných událostech. Vždy je nutné posuzovat obsah dané činnosti. Například prodej pyrotechnických výrobků na vánočních trzích nelze považovat za jejich vystavování nebo předvádění. Není však vyloučeno ani to, že součástí vystavování nebo předvádění pyrotechnických výrobků bude i jejich prodej. Pokud k takovému prodeji bude docházet, platí pro tento prodej příslušná ustanovení zákona o pyrotechnice (např. pokud jde o povinnosti distributorů, otázek věku atd.).

Při vystavování osoby podle odstavce 1 a 2 jsou povinné zajistit, aby byla přijatá opatření, aby pyrotechnické výrobky byly vystavovány způsobem, který neohrožuje život a zdraví osob a majetek. Podrobnosti stanoví vyhláška MPO.

Odstavec 3 stanovuje povinnost při předvádění pyrotechnických výrobků vymezit ohrožený prostor, a to podle návodu výrobce. Pokud tento návod ohrožený prostor nevymezuje nebo není součástí pyrotechnického výrobku (může se jednat zejména o případy, kdy je předváděn neověřený pyrotechnický výrobky, viz odstavec 7), stanoví se ohrožený prostor podle pyrotechnického výrobku, který je funkčně nejbližší srovnatelný s pyrotechnickým výrobkem, který má být předveden.

Dále se stanovuje povinnost zabezpečit prostor, ve kterém pyrotechnické výrobky jsou vystavovány nebo předváděny hasičskými přístroji. Podrobnosti stanoví vyhláška MPO.

Odstavec 4 stanovuje povinnost provést alespoň 5 dnů před zahájením vystavování nebo předvádění ohlášení této skutečnosti ČOI, nebo v případě, že se jedná o pyrotechnické výrobky kategorie F3, F4, T2 nebo P2, OBÚ. Ohlášení rovněž musí být ve stejné lhůtě provedeno hasičskému záchrannému sboru, a to bez ohledu na to, jaká kategorie pyrotechnických výrobků má být vystavována nebo předváděna.

Výjimka z uvedeného ohlašování se týká případů, kdy má být v rámci předvádění provedena ohňostrojná práce nebo ohňostroj. Důvodem je to, že zákon pro provedení ohňostrojné práce nebo ohňostroje stanovuje vlastní povolovací nebo ohlašovací režimy, kdy příslušné orgány (ČOI, OBÚ, hasičské záchranné sbory) jsou s tím, že má být provedena ohňostrojná práce nebo ohňostroj, již seznámeny právě na základě tohoto povolovacího nebo ohlašovacího režimu. Osoba,

kteřá bude v rámci předvádění provádět ohňostrojnou práci nebo ohňostroj, by tak totožné orgány o tčmže ohňostroji nebo ohňostrojné práci informovala dvakřrát. Pokud vřak má dojít k předvádění pyrotechnických výrobků, kdy toto předvádění není ohňostrojem nebo ohňostrojnou prací (tzn., není naplněna jejich definice v § 3), musí dojít k ohlášení. Pokud jde o vystavování, to musí být ohlášeno vřdy (a to i v případě, že kromě vystavování má dojít i k předvádění, které se neohlářuje právě z toho důvodu, že se jedná například o ohňostroj).

Součástí ohlášení je uvedení místa, data a času zahájení a ukončení vystavování nebo předvádění (má-li dojít jak k vystavování, tak k předvádění, ohlašují se informace o obou těchto skutečnostech). Dále se uvádí jméno, obchodní firma nebo název toho, kdo vystavuje nebo předvádí, adresa jeho sídla nebo bydliště a v případě, že se jedná o podnikatele, i identifikační číslo. V neposlední řadě se uvádí množství a typ vystavovaných nebo předváděných pyrotechnických výrobků.

Hospodářský subjekt může vystavovat nebo předvádět i pyrotechnické výrobky, u kterých nebyla posouzena shoda (odstavec 7). Jedná se tak o pyrotechnické výrobky, které nesplňují požadavky tohoto zákona, resp. jejich splnění nebylo příslušným postupem posuzování shody prokázáno. Tyto pyrotechnické výrobky nelze proto uvádět na trh, avřak za účelem jejich budoucího uvedení na trh (v době, kdy již shoda bude prokázána) může hospodářský subjekt na veletrzích, výstavách, předváděcích akcích a podobných událostech takové pyrotechnické výrobky vystavovat nebo předvádět. Podmínkou je, že tyto pyrotechnické výrobky budou označeny názvem a datem konání takové události a rovněž informací, že se jedná o pyrotechnické výrobky, které nesplňují požadavky tohoto zákona a jsou neprodejné. Takové pyrotechnické výrobky může vystavovat nebo předvádět pouze hospodářský subjekt. Vystavování takových pyrotechnických výrobků je možné pouze za podmínek, za kterých se vystavují pyrotechnické výrobky schválené, tedy podmínek uvedených v odstavci 3 a 4. V případě těchto výrobků neplatí uvedené výjimka z ohlašování v případě, že předvádění spočívá v provedení ohňostrojné práce a ohňostroje, a to z toho důvodu, že ohňostrojné práce i ohňostroje jsou definovány (viz § 3) na základě pyrotechnických výrobků, resp. jejich kategorií, které jsou k provedení použity. Vzhledem k tomu, že tyto neschválené pyrotechnické výrobky doposud ani nemohou být zařazeny do příslušné kategorie, jejich předvádění nemůže být ohňostrojnou prací nebo ohňostrojem ve smyslu tohoto zákona. Proto vřdy musí dojít k ohlášení jejich předvádění.

Zákon dále stanovuje, že povinnosti při provádění ohňostrojných prací nebo ohňostroje nejsou tímto dotčeny. Znamená to, že i na uvedených událostech platí ustanovení zákona o provádění ohňostrojných prací a ohňostrojů, tedy povinnost žádat o jejich povolení, případně ohlásit jejich provedení, tak jak zákon v dalších ustanoveních stanovuje.

§ 32

Ohňostrojná práce (definice viz § 3 písm. u) je činnost, kdy se používají pyrotechnické výrobky kategorie F4 nebo T2, tudíž provést ohňostrojnou práci může pouze osoba s odbornou způsobilostí nebo podnikatel. Podnikatel tak může činit pouze za podmínky uvedené v § 23 odst. 3.

Ohňostrojnou práci s ohledem na její vysokou nebezpečnost je možné provést pouze tak, aby byla zajiřtěna ochrana života, zdraví osob a majetku. Podrobnosti k zajiřtění výře uvedeného stanoví ČBÚ ve své vyhlášce. Každou ohňostrojnou práci řídí vedoucí odpalovač. Vedoucím odpalovačem může být pouze osoba s odbornou způsobilostí, a to právě s ohledem na to, že ohňostrojná práce sestává z pyrotechnických výrobků kategorie F4 nebo T2. Vedoucí odpalovač je odpovědný za dodržení technologického postupu.

Technologický postup musí být vypracován pro každou ohňostrojnou práci. Výjimku tvoří pouze odborné školení, které fyzická osoba musí úspěřně absolvovat, pokud chce získat doklad

o odborné způsobilosti. Pro účely zajištění odborného školení, kde mj. v rámci tohoto školení dochází k provádění ohňostrojných prací, lze používat totožný technologický postup. Platí to pouze ovšem za předpokladu, že ohňostrojné práce jsou prováděny za stejných nebo alespoň obdobných podmínek. V opačném případě je nutné vypracovat nový technologický postup. Technologický postup vypracovává vedoucí odpalovač, který je pak odpovědný za jeho dodržení. Požadavky na technologický postup stanoví vyhláškou ČBÚ. Technologický postup obsahuje zejména podmínky ochrany života, zdraví a majetku pro provedení ohňostrojné práce a vymezení bezpečnostního okruhu. Ohňostrojné práce budou zpravidla prováděny na jednom pracovišti a při uzavření bezpečnostního okruhu (definice bezpečnostního okruhu viz § 3 písm. w).

V případě, že ohňostrojná práce má být provedena osobou, která je v jiném členském státě Evropské unie, smluvním státě dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederaci oprávněna k výkonu obdobné činnosti, ČBÚ uzná její odbornou kvalifikaci podle zákona č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.

§ 33

Pro ohňostrojné práce je zaveden povolovací režim. Důvodem je veřejný zájem na ochraně bezpečnosti a zdraví osob. Zákon však může stanovit výjimku, kdy se povolovací režim neaplikuje. O povolení provést ohňostrojnou práci rozhoduje místně příslušný OBÚ. Místní příslušnost se určuje podle správního řádu. Řízení o povolení ohňostrojné práce je řízení zahajované na základě žádosti. Povolovací režim se netýká těch ohňostrojných prací, které jsou provedeny za použití pyrotechnických výrobků, které, byť se jedná o kategorii F4 nebo T2, jsou uvedeny v příloze č. 3 k zákonu o pyrotechnice. V těchto případech provedení ohňostrojné práce podléhá pouze oznámení (§ 35). Pokud však by se jednalo o ohňostrojnou práci, která sestává z výrobků kategorie F4 nebo T2, které jsou uvedeny v příloze č. 3, a pyrotechnických výrobků kategorie F4 nebo T2, které nejsou uvedeny v příloze č. 3, je nutné aplikovat povolovací režim.

Součástí žádosti kromě náležitostí, které upravuje správní řád pro podání žádosti, musí být technologický postup a písemný souhlas vlastníka pozemku, na kterém má být ohňostrojná práce provedena, že s takovým provedením souhlasí.

Hlavním účastníkem řízení je žadatel, jehož postavení plyne z § 27 odst. 1 správního řádu. Účastníky řízení jsou rovněž obec, v jejímž územním obvodu má být ohňostrojná práce provedena, a vlastníci nemovitostí, které se nachází v bezpečnostním okruhu. V souladu s § 27 odst. 3 správního řádu se jedná o vedlejší účastníky podle § 27 odst. 2 správního řádu.

OBÚ v rozhodnutí, resp. v jeho výroku uvede datum, místo a předpokládaný čas provedení ohňostrojné práce, případně může uvést podmínky k zajištění bezpečnostního provedení ohňostrojné práce. Ohňostrojná práce pak může být provedena pouze v souladu s tímto rozhodnutím. V opačném případě by došlo k přestupku. Pokud by přestupek nebyl uložen, jednalo by se prakticky o nevymahatelnou povinnost.

Pokud jde o správní řízení, zákon kromě výše uvedeného nestanovuje žádnou další odchylku od správního řádu, tudíž ve zbytku řízení se postupuje podle správního řádu.

§ 34

Jedná se o stávající § 35

Namísto osoby s odbornou způsobilostí se nově stanovuje povinnost vést evidenci vedoucímu odpalovači ohňostrojů. Jedná se o evidenci údajů souvisejících s ohňostrojnou prací, které jsou uvedeny v odst. 3. To, že samotnou ohňostrojnou práci může provést pouze fyzická osoba

s odbornou způsobilostí, kterou vedoucí odpalovač musí být, plyne z § 24 zákona o pyrotechnice ve znění navrhovaného zákona. Podnikatel může ohňostrojnou práci provést za podmínky uvedené v § 24 odst. 3.

Může však nastat situace, že vedoucí odpalovač ohňostrojů je zaměstnancem subjektu, kterému bylo vydáno povolení k provedení ohňostrojné práce. V takovém případě evidenční povinnost nemá vedoucí odpalovač ohňostrojů jakožto zaměstnanec, ale má ji právě tato osoba – zaměstnavatel, které bylo toto povolení vydáno.

Evidence musí být uchovávána po dobu alespoň jednoho roku od ukončení ohňostrojné práce. Na vyžádání musí být předložena ČBÚ nebo OBÚ.

Evidence obsahuje registrační číslo každého pyrotechnického výrobku (§ 12) a množství použitých jednotlivých pyrotechnických výrobků.

§ 35

Oznamování provedení ohňostrojné práce a ohňostroje vychází ze současné právní úpravy. Doznalo však několik změn. V současném znění zákona o pyrotechnice je upraveno ohlašování ohňostrojů (§ 32), přičemž na tuto část zákona odkazuje i stávající § 34 odst. 8, dle kterého se ohňostrojné práce, které se nepovolují, ohlašují podle § 32 odst. 2. Tím vznikala situace, kdy se ohlášení ohňostrojných prací mělo ohlašovat podle ustanovení o ohlašování ohňostrojů.

Z uvedených důvodů se navrhovaný § 35 vztahuje jak na ohňostroje, tak na ohňostrojné práce. Nově však nejde o ohlašování, ale o oznamování. Důvodem této úpravy je skutečnost, že provedení ohňostrojné práce nebo ohňostroje má být příslušným orgánům pouze oznámeno. Má jim tedy být pouze poskytnuta informace, že k takovému provedení dojde. Tím, že podle platného znění zákona o pyrotechnice má dojít k ohlášení, může vznikat dojem, že příslušné orgány, jimž je provedení ohňostrojné práce nebo ohňostroje je ohlašováno, mohou jejich provedení zakázat, tak jak je u ohlašovacích režimů vcelku běžné. V tomto případě tomu však tak není, a příslušné orgány takovou možnost nemají. Příslušné orgány mají možnost pouze kontrolovat, zda ohlášení bylo provedeno, zda bylo provedeno v souladu se zákonem, a zda provedení ohňostrojné práce nebo ohňostroje bylo provedeno v souladu s tímto ohlášením.

Jde-li o provedení ohňostroje, osoba, která ohňostroj hodlá provést, oznámí tuto skutečnost obvodnímu báňskému úřadu, obecnímu úřadu obce a hasičskému záchrannému sboru kraje, v jejichž územním obvodu má být ohňostroj proveden. Toto ohlášení musí být provedeno nejpozději 5 pracovních dnů před jeho provedením. Přestože obec, v jejímž územním obvodu se má ohňostroj provést, nemůže z hlediska zákona o pyrotechnice jeho provedení zakázat, není tím nijak dotčena možnost této obce řešit tuto otázku, dojde-li k porušení její OZV, která používání pyrotechnických výrobků zakazuje. Protože provedení ohňostroje představuje odpalování pyrotechnických výrobků kategorie F2 a/nebo F3, může se provádění ohňostroje oznámeného na základě zákona o pyrotechnice dostat do kolize s OZV, kde obec v samostatné působnosti použití těchto pyrotechnických výrobků zakazuje. Je tedy na oznamovateli, aby si zjistil, zda oznámením a následným provedením ohňostroje, OZV neporušuje.

Jde-li o provedení ohňostrojné práce, která se oznamuje (tedy ohňostrojné práce podle § 33 odst. 7) je nutné provést oznámení o jejím provedení. Přestože tato ohňostrojná práce se oznamuje, namísto povolení, není tím nijak dotčena povinnost splnit povinnosti týkající se ohňostrojných prací podle § 32 a 34. Zejména jde o povinnost určit vedoucího odpalovače, který má povinnost vypracovat technologický postup a provést ohňostrojnou práci podle tohoto postupu.

Oznámení ohňostrojné práce se provádí u OBÚ, obecního úřadu a hasičského záchranného sboru kraje, v jejichž územním obvodu má být ohňostrojná práce provedena. Ani v případě ohňostrojné

práce nemůže být její provedení zakázáno. Oznámení musí být provedeno nejpozději 7 pracovních dní před jejím provedením. Oproti ohňostrojům je zde stanovena povinnost provést oznámení více dnů před provedením, což je dáno tím, že s ohňostrojnou prací je spojena potřeba provést zejména kontrolu technologického postupu (který se u ohňostrojů nevypracovává). Posouzení technologického postupu pak může mít vliv na otázku, zda inspektoři OBÚ mají jít provést kontrolu prováděné ohňostrojné práce. Obdobně jako v případě ohňostrojů, ani ohňostrojná práce nemůže být zakázána. OBÚ jsou kontrolními orgány v oblasti ohňostrojných prací (§ 54 písm. b) a mohou tak provádět kontroly dodržování povinností stanovených tímto zákonem v oblasti ohňostrojných prací (povolovaných i oznamovaných) a nedodržení těchto povinností sankcionovat. Dále oznamovatel musí o provedení ohňostrojné práce informovat i obce, v jejichž územním obvodu má být ohňostrojná práce provedena. Tím je dána možnost obce kontrolovat, zda provedení ohňostrojné práce není v rozporu s jí vydanou OZV, která používání pyrotechnických výrobků zakazuje nebo omezuje. Je tak na oznamovateli, aby si zjistil, zda neporušuje příslušnou OZV.

Jak v případě ohňostrojů, tak v případě ohňostrojných prací oznamovatel jejich provedení informuje i příslušný hasičský záchranný sbor. Hasičský záchranný sbor nijak nezkontroluje správnost oznámení. Důvod jeho informování je to, aby o potenciálním riziku požáru byl informován.

Oznámení ohňostroje i ohňostrojné práce musí být písemné a musí obsahovat náležitosti, které stanoví správní řád, a to v § 37 odst. 2, který stanoví náležitosti podání. V případě, že se jedná o oznámení ohňostrojů, oznámení musí rovněž obsahovat další náležitosti, které zákon stanoví v § 35 odst. 4. Jedná-li se o oznámení ohňostrojných prací, musí oznámení rovněž obsahovat technologický postup. Obsah technologického postupu stanoví vyhláškou ČBÚ.

Oznamovatel má povinnost provést ohňostrojnou práci nebo ohňostroj v souladu s oznámením. Oznámení musí být v souladu se zákonem. Nelze se dožadovat toho, že ohňostrojná práce nebo ohňostroj byly provedeny v souladu s oznámením, pokud toto oznámení není v souladu se zákonem. V takovém případě by se provedení takového ohňostroje nebo ohňostrojné práce považovalo za jejich provedení bez oznámení.

§ 35a

Obecně platí povinnost volného pohybu pyrotechnických výrobků, které splňují požadavky směrnice 2013/29/EU (jejíž transpozice je zajišťována zákonem o pyrotechnice). Takové pyrotechnické výrobky mají zajištěn volný pohyb na trhu v EU. Uvedená směrnice však zajišťuje volný pohyb i pyrotechnickému výrobku, který byl vyrobený za účelem jeho výzkumu, vývoje nebo zkoušení, přestože neodpovídá stanoveným požadavkům. Platí to pouze za předpokladu, že takový pyrotechnický výrobek je viditelně opatřen označením s informací, že tyto požadavky nespĺňuje a je určen pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení. Stejně tak stanoví i zákon v § 35a. Obdobně jako pyrotechnickým výrobkům, které splňují požadavky tohoto zákona, ani pyrotechnickým výrobkům, které splňují výše uvedené podmínky, nesmí být orgány veřejné správy v ČR bráněno v jejich volném pohybu.

§ 35b

V rámci zákona se nově zavádí obecný zákaz zacházení s pyrotechnickými výrobky, pokud jde o jejich odpalování, a dále jejich užívání k provádění ohňostrojných prací nebo ohňostrojů, a to v blízkosti stanovených staveb, objektů a zařízení. Jde o místa, kde je s ohledem na jejich účel spočívající v péči o specifické kategorie osob či o větší počet zvířat (nemocnice, domovy pro seniory, útulky, zoologické zahrady apod.) legitimní trvat na zachování určitého minimálního klidového režimu. Jinými slovy řečeno, odpalování pyrotechnických výrobků v blízkosti stanovených míst, byť půjde o činnost jednorázovou a nahodilou, může s ohledem na hlukové a

světelné efekty být v příkrém rozporu s účelem a provozem těchto míst, protože je nezbytné potencialitu tohoto odpalování přímo zákonem vyloučit.

Stavby, zařízení a objekty jsou definovány pomocí pojmů již obsažených v příslušných právních předpisech, a to tak, aby bylo pro osoby používající pyrotechniku, ale i pro dohledové orgány dostatečně zřejmé, kde je možné pyrotechniku používat a kde je to naopak již zakázáno. Výčet těchto právních předpisů je uveden v poznámkách pod čarou č. 22 až 28.

Zákonný zákaz bude v daném případě platit do vzdálenosti 250 m, nestanoví-li návod k použití pyrotechnických výrobků větší bezpečnou vzdálenost (pak bude platit vzdálenost větší). Vzdálenost se bude počítat v případě budov zpravidla od jejich obvodových plášťů, v případě pozemků pak od jejich hranic vyznačených v katastru nemovitostí.

Zákonný zákaz se týká zacházení se všemi kategoriemi pyrotechnických výrobků vyjma kategorie F1, a to z důvodu, že právě tato kategorie zábavní pyrotechniky nepředstavuje z hlediska hlučnosti a škodlivosti pro okolí zásadnější problém, často je navíc určena pro vnitřní použití.

V právním řádu České republiky není navrhovaný zákaz novinkou. V minulosti byla obdobná úprava (byť legislativně méně zdařilá) obsažena v § 8 odst. 8 vyhlášky ČBÚ č. 174/1992 Sb., o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi, ve znění platném do 8. 7. 2014. Neboť (s výjimkou zákonného zákazu provádět ohňostroje a používat zábavní pyrotechniku na území národních parků) není v současnosti uvedená problematika na celostátní úrovni řešena, lze se s ní též setkat v OZV některých obcí (např. OZV statutárního města Olomouc č. 4/2024, kterou se reguluje používání zábavní pyrotechniky na území statutárního města Olomouce).

§ 35c

Navrhované ustanovení § 35c nově vymezuje věcnou působnost obcí v rámci výkonu jejich samosprávy vydávat OZV k regulaci zacházení s pyrotechnickými výrobky [čl. 104 odst. 1 a 3 Ústavy a § 10 písm. d) zákona o obcích]. Jde o úpravu, která nahrazuje a koriguje dosavadní možnost obcí vydávat OZV k používání pyrotechnických výrobků s odkazem na § 10 písm. a) zákona o obcích (stanovení povinností k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku) či § 10 písm. c) zákona o obcích (stanovení povinností k zajištění udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství, k ochraně životního prostředí, veřejné zeleně a k užívání zařízení obce sloužících k potřebám veřejnosti). Ve vztahu k § 10 písm. a) až c) zákona o obcích je ustanovení § 35c speciální a pokrývá všechny důvody, pro které by obce s odkazem na předmětná ustanovení mohly pyrotechnické výrobky na svém území regulovat.

Možnost obcí vydávat OZV k regulaci používání pyrotechnických výrobků aproboval Ústavní soud v nálezech ze dne 13. 9. 2006, sp. zn. Pl. ÚS 57/05 (Nový Bor), a ze dne 8. 6. 2010, sp. zn. Pl. ÚS 58/05 (České Velenice). Ústavní soud v uvedených nálezech konstatoval, že předmět a cíl tehdejší zákonné regulace je odlišný od předmětu a cíle, který sledovaly OZV, tj. zabezpečení veřejného pořádku v obci, ochrana občanů před hlukem, případně ochrana kulturních památek před škodami zasahujícími do jejich sociálně-kulturní dimenze. Současně v těchto nálezech bylo Ústavním soudem výslovně potvrzeno, že zákaz používání pyrotechnických výrobků mohou obce stanovovat nejen na veřejných prostranstvích, ale na jakýchkoliv místech v obci, kde by daná činnost byla v rozporu s jimi chráněnými zájmy.

V případě obecní regulace používání pyrotechnických výrobků obce doposud musely zvažovat a odůvodňovat proporcionalitu zvoleného řešení. Ústavní soud v nálezu ze dne 22. 4. 2008, sp. zn. Pl. ÚS 35/06 (Kořenov), i s ohledem na svoji předcházející judikaturu [např. náleze 8. 3. 2007, sp. zn. Pl. ÚS 69/04 (Ústí nad Labem)], konstatoval, že „[v] souladu s principem proporcionality obecně platí, že obec by neměla zákazy (vzhledem k nálezu sp. zn. Pl. ÚS 69/04 s

výjimkou prostituce) formulovat plošně, ale vždy jen v nejméně omezujícím rozsahu. To znamená, že by měla regulaci určitého chování vztahovat zásadně na určitá, ve vyhlášce vymezená místa, případně doby, s přihlédnutím k povaze chování a jeho způsobnosti (významnou měrou) narušit veřejný pořádek v obci. Příkladem může být regulace činností narušujících veřejný pořádek hlukem. Hlučná činnost bude ve větší míře narušovat veřejný pořádek v rezidenční zóně, ale ve výrazně menší míře bude působit rušivě v zóně průmyslové, kde nikdo nebydlí, nebo v oblasti koncentrace zábavních podniků, kde lze očekávat vyšší práh hluku. Je všeobecně známo, že stejná hladina hluku působí jinak v denní době pracovního dne, jinak ve dnech pracovního klidu či v noci. Svou roli bude hrát i povaha hlučné činnosti. [...] Jinými slovy, pokud by Ústavní soud do budoucna připustil plošně formulované zákazy, aniž by obec byla povinna potřebu takové plošné regulace zdůvodňovat, hrozila by územní partikularizace veřejného práva podle územních obvodů jednotlivých obcí. K plošným zákazům, které je třeba učinit bez ohledu na místní zvláštnosti, slouží primárně zákon. Existenci místních specifik a potřeb na ně reagovat určitým regulačním způsobem naznačuje právě omezení zákazu pouze na určitá místa v obci či na určité doby, nejlépe v kombinaci obojího. Plošné zákazy naopak naznačují svévoli, nerespektování principu proporcionality a osobování si pravomoci přijímat obecné regulace, které by, v souladu s principem jednotného právního řádu, měly platit zásadně stejně pro celé území unitárního státu.“

S ohledem na předestřené závěry Ústavního soudu proto (až na zcela výjimečné a specifické případy), bylo fakticky vyloučeno, aby obce na svém území zakazovaly odpalování pyrotechnických výrobků „plošně“ (tj. po celý rok a na celém svém území). Vycházeno bylo mimo jiné z liberálního postoje samotného zákonodárce k této činnosti – právní úprava dotýkající se vlastního používání pyrotechnických výrobků byla minimalistická, a svoboda jednotlivce tedy relativně široká. Enviromentální či společenské dopady této činnosti mohly obce řešit pouze lokálně a v odůvodněných případech.

Navrhovaná právní úprava § 35c představuje hodnotový posun, když zohledňuje nejnovější vědecké poznatky týkající se škodlivosti odpalování zábavní pyrotechniky pro své okolí. Blíže viz např. závěry expertního stanoviska Akademie věd ČR z roku 2023 s názvem „*Ohňostroje: toxická show s neúnosnými zdravotními riziky*“, ¹ které se zabývá vlivem pyrotechniky na zdraví člověka a životní prostředí. Zajištění ochrany práva na příznivé životního prostředí, stejně jako ochrany zdraví, je jedním ze základních ústavních úkolů státu, potažmo veřejné moci (viz čl. 7 Ústavy, čl. 11 odst. 3, čl. 31 a 35 Listiny základních práv a svobod). S ohledem na § 10 písm. c) a § 35 odst. 2 zákona o obcích se na zajištění ochrany těchto hodnot podílejí i obce v rámci výkonu své samosprávy.

Účelem úpravy obsažené v § 35c je proto posílení pravomoci obcí co do rozhodnutí, zda na svém území odpalování pyrotechnických výrobků zcela zakáží, nebo jen přiměřeně omezí. Jde přitom o explicitní přenesení tohoto politického rozhodnutí na samosprávu obce, když je zcela legitimní danou činnost OZV neregulovat vůbec (pak bude platit zákonem stanovená minimální regulace), nebo ji pouze omezit (stanovit např. místa a časy, kdy je odpalování pyrotechnických výrobků zakázáno), anebo přistoupit k úplnému zakazu.

Zavedení úplného zakazu v rámci OZV s odkazem na § 35c odst. 1 písm. a) obec nově nemusí nijak odůvodňovat. Je na politickém uvážení zastupitelstva obce, zda se na svém území rozhodne upřednostnit ochranu životního prostředí před jinými zájmy, anebo zda s přihlédnutím na místní tradice, zvyklosti a postoj místního obyvatelstva používání pyrotechnických výrobků jen omezí (např. vyhradí možnost jejich odpalování pouze pro některé dny v roce, typicky na 5. 12. či silvestrovskou noc), nebo zda jej nebude regulovat vůbec.

¹ AVex expertní stanovisko AV ČR 02/2023, OHŇOSTROJE: toxická show s neúnosnými zdravotními riziky. Červen 2023. Dostupné na: <https://www.avcr.cz/export/sites/avcr.cz/cs/veda-a-vyzkum/avex/files/2023-02.pdf>.

Na rozdíl od zavedení úplného zákazu, který je v daném kontextu legitimní a ze své podstaty nemůže být diskriminační (žádnou osobu na území obce nezvýhodňuje) či nerozumný, v situaci, kdy se obec na svém území rozhodne přijmout pouze časovou či územní regulaci, bude muset být (tak jako v jiných případech) zvolený způsob a rozsah regulace postaven na odpovídajících důvodech. Jinými slovy řečeno, časové nebo územní omezení zacházení s pyrotechnickými výrobky nesmí být nikdy projevem libovůle nebo svévole obce. Zvolené řešení nesmí být diskriminační (např. bez objektivního a racionálního důvodu zvýhodňovat některé skupiny osob při používání pyrotechnických výrobků), ani nerozumné (zjevně absurdní).

Stejně jako doposud bude platit, že v rámci OZV regulujících zacházení s pyrotechnickými výrobky obce nebudou moci stanovit výjimky z regulace ani pro konkrétní pořadatele akcí (včetně stanovení výjimky z regulace pro obec samotnou), ani zavádět a udělovat výjimky ze své regulace prostřednictvím individuálních aktů (usneseními zastupitelstva či rady obce, rozhodnutími ve správním řízení o povolení výjimky). Závěry nálezu Ústavního soudu ze dne 27. 7. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 7/21 (Heřmanův Městec), zůstávají novou právní úpravou nedotčeny.

V § 35c odst. 2 je zdůrazněno, že zákaz zacházení s pyrotechnickými výrobky bude možné stanovit i jen pro obcí určené časy nebo kategorie pyrotechnických výrobků. Obce tady mohou na svém území kupříkladu zakázat zacházení pouze ve vztahu k zábavní pyrotechnice kategorie F3 a kategorie F4, která se nepoužívá k provedení ohňostrojně práce, jejíž provedení se povoluje dle § 33.

V § 35c odst. 3 je nově výslovně stanoveno, jakých kategorií pyrotechnických výrobků se regulace obsažená v OZV dotýkat nikdy nemůže. Obec se v těchto případech nemůže dovolávat ani § 10 písm. a) až c) zákona o obcích; ustanovení § 35c odst. 3 je záměrně formulováno zcela obecně, tedy tak, aby dopadalo na všechny případy OZV.

Konkrétně nelze OZV regulovat zacházení se zábavní pyrotechnikou kategorie F1, a to jednak z důvodu její nízké nebezpečnosti a škodlivosti (prskavky, bouchací kuličky, konfety apod.), a jednak proto, že čl. 4 odst. 2 směrnice 2013/29/EU v rámci ochrany volného pohybu zboží na vnitřním trhu EU národním státům nedovoluje (oproti jiným kategoriím pyrotechnických výrobků) používání zábavní pyrotechniky kategorie F1 omezovat či zakazovat.

Dále nelze v rámci OZV regulovat též zacházení s pyrotechnickými výrobky kategorie F4 a T2, a to za situace, kdy se užívají k provedení ohňostrojně práce, jejíž provedení se povoluje podle § 33 (*a contrario* v jiných případech tyto kategorie obce regulovat mohou). Povolení ohňostrojně práce dle § 33 odst. 7 přitom nevyžaduje ohňostrojná práce prováděná s použitím pyrotechnických výrobků uvedených v příloze č. 3 k zákonu.

Důvodem je skutečnost, že daná činnost podléhá striktní zákonné a podzákoné regulaci obsažené zejména v § 32 a 33 a příslušné vyhlášce ČBÚ. Provedení ohňostrojně práce je možné pouze na základě ve správním řízení vydaného povolení OBÚ. Obec v daném řízení vystupuje v pozici účastníka řízení, a tudíž v něm může hájit své zájmy; není přitom vyloučeno, aby žádost o vydání povolení byla zamítnuta právě z důvodu, že nebude v souladu s veřejným zájmem hájeným obcí (§ 2 odst. 4 správního řádu). Dle § 35 odst. 1 zákona o obcích přitom platí, že do samostatné působnosti obcí nepatří záležitosti, které jsou správním úřadům svěřeny jako výkon státní správy.

Navrhovanou právní úpravou se předchází možným nežádoucím situacím, kdy by provedení ohňostrojně práce bylo na území obce sice žadateli povoleno v režimu § 33, avšak i přes existenci takového povolení by z důvodu vydané OZV nebylo možné. Takový nežádoucí stav přitom s ohledem na judikaturu Ústavního soudu nelze za současné právní úpravy vyloučit [obdobně srov. bod 29 nálezu ze dne 21. 10. 2008, sp. zn. Pl. ÚS 46/06 (Mariánské Lázně)].

V § 35c odst. 4 je upraven vztah OZV obce vydané podle § 35c k zákonnému zákazů zacházení s pyrotechnickými výrobky, který je obsažen v § 35b. Navrhovaná právní úprava je založena na principu, že v § 35b je obsažen minimální zákonný rámec (standard) regulace, který platí pro území celé České republiky. Obec pak k této zákonné regulaci může svou OZV přijmout doplnění (nástavbu), kterým zákaz zacházení s pyrotechnickými výrobky rozšíří na celé území obce, nebo jeho jednotlivé části (lokality), případně stanoví časová omezení.

Neboť se obce v řadě případů nebudou moci při tvorbě svých OZV (stanovování zákazů a omezení) vyhnout kolizi se zákazy, které platí na jejím území již z § 35b [což je s ohledem na § 35 odst. 3 písm. a) zákona o obcích právně nežádoucí stav], konstruuje se pravidlo, že při duplicitě, tj. stanovení zákazu v OZV též pro místa, kde platí již zákaz podle § 35b, se k obcí stanovené úpravě nepřihlíží (jako by zde nebyla). Jinými slovy řečeno, pro místa vymezená v § 35b proto platí vždy a pouze zákaz plynoucí přímo zákona, a to bez ohledu na to, co OZV stanoví. Současně OZV není při stanovení duplicitního zákazu pro místo vymezené v § 35b „nezákonná“. Nezákonou by mohla být pouze tehdy, pokud by pro místo uvedené v § 35b stanovila, že se zde zacházení s pyrotechnickými výrobky „povoluje“.

K bodu 47

Aktuální zákon o pyrotechnice nesprávně čísluje jednotlivé Hlavy, když na Hlavu VI navazuje Hlava IX namísto Hlavy VII. Následující Hlavy pak navazují na Hlavu IX. Z uvedeného důvodu se tako nesrovnalost napravuje a uvedené Hlavy se přečíslovávají tak, aby navazovaly na Hlavu VI.

K bodu 48

§ 36

O udělení oprávnění povede ČBÚ s žadatelem správní řízení. Bude-li žádosti vyhověno, udělí ČBÚ příslušné oprávnění a vydá doklad namísto rozhodnutí podle § 151 správního řádu. V opačném případě žádost zamítne. Účastníkem tohoto řízení je pouze žadatel.

K udělení oprávnění je nutné splňovat hmotněprávní požadavky uvedené v odst. 1. V případě jejich splnění ČBÚ oprávnění udělí. Na jeho udělení je tedy právní nárok. Žadatel musí splňovat požadavek věku alespoň 18 let, musí mít alespoň základní vzdělání, musí být plně svéprávný, bezúhonný a zdravotně způsobilý a v neposlední řadě musí absolvovat odborné školení podle § 38a a úspěšně složit zkoušku.

Aktuálně platné znění zákona o pyrotechnice vyžaduje, aby žadatel měl alespoň středoškolské vzdělání s maturitou bez ohledu na studijní obor. Tato úprava znemožňovala, aby osvědčení o odborné způsobilosti mohly získat ty fyzické osoby, které tohoto vzdělání nedosáhly. Protože v oblasti pyrotechnických výrobků pracuje značné množství osob s nižším dosaženým vzděláním, stanovuje se tak, že žádat o oprávnění mohou i ty fyzické osoby, které mají alespoň základní vzdělání.

Nově se mění systém udělení oprávnění a s tím souvisejícím vydávání dokladu o odborné způsobilosti. V současnosti fyzická osoba, která chce získat osvědčení o odborné způsobilosti, musí poté, co zažádá o toto osvědčení u ČBÚ, absolvovat odborné školení a úspěšně složit zkoušku. Z tohoto důvodu ČBÚ řízení přeruší do té doby, než žadatel školení absolvuje a zkoušku vykoná. Přihlášku k odbornému školení pak žadatel musí podat u ČÚZZS, který společně s ČBÚ školení zajišťuje. Pro žadatele je tento stav značně nepřehledný. Nová úprava spočívá v tom, že žadatel nejprve absolvuje odborné školení a složí zkoušku, a teprve poté, složí-li úspěšně zkoušku, podá žádost o udělení oprávnění k ČBÚ. Tento úřad tak nebude muset řízení přerušovat

a vyčkávat, zda žadatel odborné školení úspěšně absolvuje. Pro žadatele bude nová úprava značně přehlednější a lépe se tak budou v celé situaci orientovat.

Odstavec 3 upravuje náležitosti žádosti, resp. to, co má být k žádosti přiloženo. Současné znění zákona o pyrotechnice požaduje např. adresu zaměstnavatele a další náležitosti, které jsou však pro vydání dokladu zcela nepodstatné. Vedle obecných náležitostí dle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, musí žádost obsahovat rovněž doklad o dosaženém vzdělání. Dále žadatel předkládá lékařský posudek, fotografii, která v době podání žádosti zobrazuje podobu žadatele a splňuje požadavky na provedení fotografie pro vydání dočasného občanského průkazu. Součástí žádosti je dále doklad o bezúhonnosti podle § 38b odst. 4 a 5 a, je-li žadatel cizinec, čestné prohlášení o svéprávnosti. Pokud jde o lékařský posudek, doklad o bezúhonnosti nebo čestné prohlášení o bezúhonnosti (viz § 38b odst. 4 a 5) a čestné prohlášení o svéprávnosti, nesmí být tyto náležitosti žádosti ke dni podání žádosti starší 3 měsíců.

Platnost oprávnění pro zacházení s pyrotechnickými výrobky je pět let od vydání dokladu o odborné způsobilosti. Datum vydání dokladu bude na dokladu uvedeno. Od té doby se počítá platnost oprávnění 5 let.

Oprávnění pro zacházení s pyrotechnickými výrobky se uděluje pro samostatně pro kategorii P2, dále pak pro kategorie F4 a T2 (jedná se o společnou odbornou způsobilost pro tyto kategorie. Osoba, které bylo uděleno oprávnění pro zacházení s pyrotechnickými výrobky kategorie P2 nemůže zacházet s pyrotechnickými výrobky kategorie F4 a T2, a naopak osoba, které bylo uděleno oprávnění pro zacházení s pyrotechnickými výrobky kategorie F4 a T2 (jedná se o oprávnění pro obě tyto kategorie), nemůže zacházet s pyrotechnickými výrobky kategorie P2. Samostatně se pak uděluje oprávnění pro zacházení s pyrotechnickými výrobky kategorie F3. Pro osobu s odbornou způsobilostí platí, že může zacházet pouze s pyrotechnickými výrobky zařazenými do kategorie, pro které jí bylo uděleno oprávnění. Z uvedeného pravidla platí výjimka pro osoby, které jsou odborně způsobilé pro pyrotechnické výrobky kategorie T2 a F4, které na základě této odborné způsobilosti mohou zacházet i s pyrotechnickými výrobky kategorie F3. Pokud je totiž osoba odborně způsobilá pro zacházení s nejnebezpečnějším kategoriemi, tedy F4 a T2, lze takovou osobu považovat za odborně způsobilou i pro zacházení s méně nebezpečnou kategorií F3. Neplatí to však obráceně.

§ 37

Zacházet s pyrotechnickými výrobky kategorie F4, T2 nebo P2 (§ 24 odst. 1) může pouze osoba s odbornou způsobilostí a podnikatel (§ 24 odst. 2). Odborná způsobilost se rovněž vyžaduje pro některé činnosti, pokud jde o kategorii F3. Pokud jde o podnikatele, ten s těmito pyrotechnickými výrobky může zacházet pouze za podmínky uvedené v § 24 odst. 3, resp. 5 (tedy, že zajistí zacházení s těmito pyrotechnickými výrobky osobu s odbornou způsobilostí).

Osobou s odbornou způsobilostí je fyzická osoba, které byl vydán doklad o odborné způsobilosti (§ 3 písm. e), kterým prokazuje oprávnění pro zacházení s pyrotechnickými výrobky (dále také jen „oprávnění“).

Doklad o odborné způsobilosti se vydává trojího typu, první pro zacházení s pyrotechnickými výrobky kategorie P2, druhý pro zacházení s pyrotechnickými výrobky kategorie T2 a F4 a třetí pro zacházení s pyrotechnickými výrobky kategorie F3, tedy v závislosti na tom k zacházení s jakými pyrotechnickými výrobky je ta která osoba oprávněná zacházet. Ve druhém případě (dle odstavce 1 písm. b) se jedná o doklad vztahující se k pyrotechnickým výrobkům obou kategorií. Platnost dokladu je pět let ode dne jeho vydání. Pokud by oprávnění pro zacházení s pyrotechnickými výrobky bylo zrušeno, pozbývá doklad o odborné způsobilosti platnosti. Držitel dokladu pak má povinnost vrátit jej ČBÚ.

Doklad bude mít podobu, kterou stanoví ČBÚ ve vyhlášce.

§ 38

Osoba s odbornou způsobilostí může prodloužit platnost svého oprávnění o dalších pět let. V takovém případě je nezbytné, aby nejdříve 6 měsíců a nejpozději 30 dnů před uplynutím platnosti dosavadního oprávnění podala žádost o vydání nového doklad, resp. prodloužení stávající platnosti oprávnění. V takovém případě ČBÚ již ověřuje pouze některé skutečnosti, které musí být splněny, aby mohl být vydán nový doklad a platnost oprávnění prodloužena. Žadatel proto musí spolu se žádostí předložit lékařský posudek, a je-li cizincem, doklad o bezúhonnosti, popřípadě čestné prohlášení, jímž bezúhonnost prohlašuje, a čestné prohlášení o svéprávnosti. Opětovně i tady platí, že tyto náležitosti žádosti nesmí být starší 3 měsíců ke dni podání žádosti. Oproti žádosti podle § 36 odst. 3 se již nepředkládá doklad o dosaženém vzdělání, ani doklad o zaplacení správního poplatku (podání této žádosti není zpoplatněno). Pokud by však žadatel nepředložil žádost v uvedeném časovém rozpětí (resp. by tuto žádost předložil méně jak 30 dnů před koncem platnosti stávajícího dokladu, případně až po konci jeho platnosti), není to překážkou k tomu, aby mu byl vydán opětovně nový doklad, avšak žádost již musí splňovat náležitosti uvedené v § 36 odst. 3, tedy včetně zaplacení správního poplatku. V takovém případě je totiž již potřeba udělit nové oprávnění. Nevyžaduje se však, aby opětovně absolvoval odborné školení podle § 38a.

Pokud doklad o odborné způsobilosti je držiteli odcizen, nebo tento doklad je poškozen, zničen nebo ztracen, ČBÚ vydá duplikát k tomuto dokladu, pokud si jeho držitel o to požádá.

K bodu 49

§ 38a

Odborné školení je dle současného znění zákona o pyrotechnice určeno žadatelům pro získání osvědčení o odborné způsobilosti. Ten, kdo podá žádost u ČBÚ, se může účastnit odborného školení. Navrhovaný zákon tuto praxi mění (viz výše) a odborného školení je nutné se účastnit ještě před podáním žádosti o vydání dokladu o odborné způsobilosti. Odborné školení zajišťuje ČÚZZS v spolupráci s ČBÚ. Rozsah a délku odborného školení a plán teoretické a praktické části odborného školení stanoví MPO vyhláškou.

Odborné školení, které je podmínkou získání odborné způsobilosti, je dle stávající úpravy zahájeno v případě, kdy je podáno alespoň 5 žádostí o účast na tomto školení a ze strany ČÚZZS dojde k jeho vyhlášení. Ve vztahu k zájemcům o školení se však jedná o ne zcela vyhovující úpravu, neboť do okamžiku naplnění zákonem stanoveného počtu žadatelů nemůže být odborné školení zahájeno. Vzhledem k tomu, že počet zájemců byl jedinou zákonnou podmínkou vyhlášení školení, nemuselo v případě malého počtu zájemců v určitém kalendářním roce k zahájení školení vůbec dojít. Na základě navrhované změny musí ČÚZZS v kalendářním roce zahájit odborné školení pro každou příslušnou kategorii pyrotechnických výrobků, pro něž se odborná způsobilost vyžaduje (F3, F4, T2, P2), a to minimálně jedenkrát za rok, pokud obdrží alespoň jednu žádost o jeho absolvování. V případě splnění této povinnosti je v dispozici ČÚZZS, zda ve shodném kalendářním roce budou zahájena i školení další. Rozhodujícím faktorem pro množství odborných školení v daném kalendářním roce bude přirozeně počet zájemců. Tato nová úprava dává zájemcům o školení jistotu, že v příslušném kalendářním roce bude přinejmenším jedno školení zahájeno i za situace, kdy by o ně projevil zájem pouze jeden uchazeč. Termín odborného školení vyhláší ČÚZZS, a to tak, že tento termín zveřejní na svých internetových stránkách. Termín musí být zveřejněn alespoň 30 dnů před jeho zahájením. Veškeré informace o odborném školení, tedy termín, místo konání, kontaktní údaje školicího pracoviště a organizační pokyny zveřejní ČÚZZS na svých internetových stránkách.

Odborné školení se skládá z teoretické a praktické části.

Odborné školení je ukončeno zkouškou, kterou se ověřují získané odborné znalosti. Zkouška má písemnou, ústní a praktickou část dle zkušební řádu, které stanoví MPO vyhláškou. Pokud uchazeč neuspěje u zkoušky, může zkoušku nejvýše dvakrát opakovat. Opakuje se vždy celá zkouška. Termíny opakovaných zkoušek ČÚZZS vyhláší nejpozději 6 měsíců ode dne, kdy uchazeč u zkoušky neuspěl.

Zákon stanovuje, že zkušební komise je čtyřčlenná. V současné době je dle vyhlášky č. 284/2016 Sb. pouze tříčlenná, přičemž jednoho zástupce (předsedu zkušební komise) jmenuje ČBÚ a dva členy ČÚZZS. Předsedu zkušební komise tak jako doposud bude jmenovat ČBÚ. V případě rovnosti hlasů bude mít předseda hlas rozhodující. Přestože je i v současnosti ČBÚ orgánem vydávajícím osvědčení o odborné způsobilosti, není zastoupení tohoto úřadu ve zkušební komisi početně dostatečné. Tato skutečnost vedla k výše uvedené změně zákona.

K provedení § 38 vydá MPO vyhlášku, kde stanoví délku a obsah teoretické a praktické části odborného školení a zkušební řád. Ve zkušební řádu se stanoví obsah jednotlivých částí zkoušky, způsob hodnocení a vyrozumění o výsledku zkoušky a náležitosti protokolu o výsledku zkoušky.

§ 38b

Jedna z podmínek získání odborné způsobilosti (a následného prodloužení) je podmínka bezúhonnosti.

Zákon o pyrotechnice stanovuje, kdo se pro účely udělení oprávnění považuje za bezúhonného, resp. stanovuje, kdo se za bezúhonného nepovažuje.

Zákon za bezúhonného nepovažuje, a tedy oprávnění pro zacházení s pyrotechnickými výrobky kategorie F3, F4, T2 nebo P2 nebude uděleno, nebo toto oprávnění nebude prodlouženo, osobě, která byla pravomocně odsouzena za trestný čin spáchaný úmyslně, pokud za tento trestný čin byla odsouzena k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání alespoň jednoho roku, dále v případě, že byla odsouzena za úmyslný trestný čin, který je zvláště závažným trestným činem (§ 14 odst. 3 trestního zákoníku). Za bezúhonného se rovněž nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen za trestný čin spáchaný v souvislosti s použitím nebo jiným naložením anebo používáním nebo jiným nakládáním s výbušninou, vojenským materiálem, střelivem, municí nebo pyrotechnickými výrobky, pokud se na takovou osobu nehledí, jako by nebyla odsouzena. Jedná se tedy o trestné činy spáchané v souvislosti buďto přímo s pyrotechnickými výrobky nebo výrobky, které jsou pyrotechnickým výrobkům v určitých aspektech blízké. V případě těchto trestných činů není rozhodující to, zda se jednalo o úmyslný nebo nedbalostní trestný čin, ani to jaký trest v jaké výši mu byl uložen.

Za účelem bezúhonnosti žadatele si ČBÚ vyžádá výpis z evidence rejstříku trestů, pokud žadatel není cizincem. Dle zákona č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, je nutné, aby si cizinec o výpis z rejstříku trestů žádal osobně. Bezúhonnost je možné prokázat dokladem obdobným výpisem z rejstříku trestů vydaným státem, jehož je tento cizinec občanem, nebo výpisem z rejstříku trestů s přílohou obsahující informace, které jsou zapsané v evidenci trestů členského státu. Cizinec však má možnost tento doklad nahradit čestným prohlášením, jímž prohlašuje, že je bezúhonný ve smyslu tohoto zákona. Toho by mělo být využito zejména v případech, kdy stát, jehož je cizinec občanem, uvedený doklad nevydává.

K bodu 50, 51, 52, 53, 54 a 55

§ 39 odst. 1 až 4

S ohledem na to, že ČBÚ bude k zacházení s pyrotechnickými výrobky kategorie F3, F4, T2 a P2 udělovat oprávnění pro zacházení s nimi, které se budou prokazovat dokladem o odborné způsobilosti, namísto současného vydávání osvědčení o odborné způsobilosti (který obsahoval i zmíněné oprávnění), je nutné v tomto smyslu § 39 upravit. Tam, kde se v § 39 hovoří o osobě, která je držitelem osvědčení o odborné způsobilosti, se v souladu s § 3 písm. f) stanovuje, že se jedná o osobu s odbornou způsobilostí.

Vhledem k tomu, že platnost dokladu o odborné způsobilosti bude nyní omezena na dobu 5 let (poté za splnění zákonných požadavků bude vydán nový doklad), stává se ustanovení § 39 odst. 5 stávajícího znění zákona o pyrotechnice nadbytečným, a proto je odstraněno. Otázka ztráty zdravotní způsobilosti v průběhu platnosti dokladu je upravena v § 39 odst. 3

K bodu 56, 57 a 58

§ 40

Upravuje se důvod pro zrušení oprávnění, přičemž tímto důvodem je tak, jako je tomu ve stávající úpravě zákona o pyrotechnice, neplnění podmínek pro jeho udělení ze strany žadatele (resp. postačuje neplnit jednu z těchto podmínek). Důvodem již nebude nepředložení lékařského posudku ČBÚ do 5 let ode dne vydání předchozího lékařského posudku, což souvisí s tím, že nově bude oprávnění, resp. doklad o odborné způsobilosti vydáván pouze na omezenou dobu, a to 5 let. Předpokladem pro vydání nového dokladu o odborné způsobilosti bude předložení nového lékařského posudku. Nebude-li tento posudek předložen, nebude vydán nový doklad o odborné způsobilosti po konci doby platnosti původního dokladu o odborné způsobilosti. Dále se upřesňuje oznamovací povinnost ČBÚ, dle které má tento úřad povinnost oznamovat rozhodnutí o zrušení udělení oprávnění živnostenskému úřadu, přičemž se nově doplňuje, že tato povinnost platí pouze v případě, že držitel je rovněž držitelem živnostenského oprávnění. Vzhledem k tomu, že k žádosti o udělení oprávnění se již nebude přikládat adresa zaměstnavatele, pokud je žadatel zaměstnancem, rovněž ČBÚ nebude mít vůči zaměstnavateli oznamovací povinnost.

K bodu 59, 60, 61, 62, 63 a 64

§ 41

V návaznosti na změny právní úpravy ohledně oprávnění a dokladu o odborné způsobilosti (který nahrazuje používané nyní používané osvědčení o odborné způsobilosti) se upravuje i úprava týkající se seznamu osob s odbornou způsobilostí, který vede ČBÚ. Stanovuje se, že ČBÚ poskytne údaje podle odst. 2 příslušným orgánům. Kromě výše uvedeného poskytování příslušným orgánům zveřejní ČBÚ v anonymizované podobě údaje o platnosti a rozsahu oprávnění, včetně čísla dokladu, na svých internetových stránkách.

K bodu 65

§ 42 odst. 2

V ustanovení § 42 odst. 2 se nahrazují slova „způsobem umožňujícím dálkový přístup“ slovy „na svých internetových stránkách“. V uvedených ustanoveních se oznamujícímu orgánu, ukládá povinnost určité informace zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup. Touto změnou tak dojde k přesnému vymezení místa uveřejnění, tedy na internetových stránkách oznamujícího orgánu (ÚNMZ). V případě užití slov „umožňující dálkový přístup“ by taková informace mohla být fakticky zveřejněna kdekoli na internetu.

K bodu 66

§ 43 odst. 1

Toto ustanovení je v současnosti formulováno nepřesně, když říká, že oznámený subjekt musí být nezávislý na hospodářském subjektu a osobě s odbornou způsobilostí a nesmí mít vztah k pyrotechnickému výrobku, který posuzuje. V navrhovaném zákoně se vypouští nezávislost na osobě s odbornou způsobilostí, protože ta jako taková nemůže nechat posoudit shodu

u pyrotechnického výrobku. Učinit tak může pouze výrobce (případně dovozce) jako hospodářský subjekt. Rovněž je ve stávající podobě zákona nepřesně uvedeno, že oznámený subjekt nesmí mít žádný vztah k pyrotechnickému výrobku, který posuzuje, a doplňuje se, že nezávislost se vztahuje na hospodářský subjekt, jehož pyrotechnický výrobek posuzuje, a jde o nezávislost na tomto pyrotechnickém výrobku. Takové znění lépe odpovídá čl. 25 odst. 3 směrnice 2013/29/EU.

K bodu 67

§ 43 odst. 4 písm. c)

V souvislosti s opravou směrnice 2013/29/EU, která byla zveřejněná v Úředním věstníku Evropské unie L 38 ze dne 10. února 2018, kterou se v textu směrnice 2013/29/EU nahrazuje slovo „druh“ slovem „typ“, je potřeba z důvodu zachování jednotnosti pojmů provést tuto změnu i v zákoně o pyrotechnice.

K bodu 68

§ 43 odst. 6

S ohledem Úřední věstník Evropské unie L 38/42 ze dne 10. února 2018, kterým byla zveřejněna oprava směrnice 2013/29/EU, dle které se v čl. 6 odst. 1 prvním pododstavci první větě této směrnice slova „stupně nebezpečnosti“ nahrazují slovy „úrovně nebezpečnosti“ (tento článek směrnice je do právního řádu ČR implementován § 4 zákona o pyrotechnice), je vhodné tuto opravu promítnout i do § 43 odst. 6 a „stupně rizikovosti“ nahradit slovy „úrovně nebezpečnosti“.

K bodu 69

§ 51

Upravuje se § 51, který stanovuje výčet vykonavatelů státní správy podle zákona o pyrotechnice. Mezi těmito vykonateli doposud není zařazeno MPO, které zejména vydává vyhlášky k provedení zákona. Nově jsou do výčtu orgánů vykonávajících státní správu zařazené i obecní úřady, které budou projednávat některé přestupky.

K bodu 70, 71, 72, 73, 74 a 75

§ 52

V souvislosti s tím, že kontrolní činnosti ČÚZZS by měla nově provádět ČOI, ČBÚ a OBÚ, dochází k úpravě činností ČÚZZS v souvislosti s touto kontrolní činností. ČÚZZS tak již nebude rozhodovat o zákazu dalšího nakládání s pyrotechnickými výrobky, pokud nesplňují podmínky uvedení na trh podle zákona o pyrotechnice, a rozhodovat o stažení pyrotechnických výrobků z trhu z důvodu technické vady, pokud zjistí prokazatelné ohrožení zdraví nebo bezpečnosti jejich uživatelů (stávající § 52 odst. 1 písm. b). Tyto činnosti budou nově vykonávat výše uvedené orgány dozoru.

V ostatním zůstává ustanovení § 52 nezměněné.

K bodu 76

§ 52a

Dochází ke změně kontrolních orgánů, kde namísto ČÚZZS bude kontrolu dodržování povinností, nestanoví-li zákon o pyrotechnice něco jiného, provádět ČOI, která se tak stane hlavním orgánem dozoru. Pouze tam, kde je výslovně uveden jiný orgán, bude tuto kontrolu vykonávat tento jiný orgán.

K bodu 77, 78 a 79

§ 53 písm. a), d) a f)

Osvědčení o odborné způsobilosti se nahrazuje oprávněním pro zacházení s pyrotechnickými výrobky.

ČBÚ působnost v zákoně o pyrotechnice již vykonává, a to zejména v souvislosti s vydáváním dokladů o odborné způsobilosti. Nově však bude vykonávat i kontrolu, a to v oblasti pyrotechnických výrobků kategorie F3, F4, T2 nebo P2, jde-li o některé povinnosti hospodářských subjektů (tedy nikoliv o povinnosti jiných subjektů). Kontrolu nad těmito pyrotechnickými výrobky, pokud jde o povinnosti hospodářských subjektů, bude rozdělen mezi OBÚ, které budou kontrolovat plnění povinností podle § 24 až 31, a ČBÚ, který bude kontrolovat plnění povinností podle § 10 a § 12 až 23. Z kontroly nad pyrotechnickými výrobky těchto kategorií je tedy zcela vyjmuta ČOI (viz § 52a).

K bodu 80 a 81

§ 54

V písm. a) pouze dochází k převodu ohňostrojných prací do jednotného čísla. V písm. b) dochází k úpravě rozsahu působnosti, pokud jde o provádění dozoru. OBÚ vykonávají dozor již podle aktuálního znění zákona o pyrotechnice, a to v oblasti ohňostrojných prací. Tato dozorová pravomoc v uvedeném případě OBÚ zůstává a rozšiřuje se o dozor nad ohňostrojmi a pyrotechnickými výrobky kategorie F3, F4, T2 nebo P2, a to v rozsahu povinností, které ve vztahu k těmto pyrotechnickým výrobkům mají hospodářské subjekty a které jsou uvedeny v § 24 až 31. Jedná se tak o kontrolu toho, zda hospodářské subjekty zachází s pyrotechnickými výrobky kategorie F3, F4, T2 nebo P2 v souladu s tímto zákonem. Jedná-li se o jiné pyrotechnické výrobky (tedy nikoliv kategorie F3, F4, T2 nebo P2), jiné subjekty (tedy nikoliv hospodářské subjekty) nebo jiné povinnosti (tedy nikoliv povinnosti uvedené v § 24 až 31), OBÚ kontrolním orgánem není.

K bodu 82

§ 54a

Orgánem vykonávajícím kontrolu je i oznamující orgán (ÚNMZ), a to pokud jde o povinnosti oznámených subjektů. Ten rovněž provádí oznamování oznámených subjektů dle již stávajícího znění zákona o pyrotechnice.

K bodu 83

Zrušuje se ustanovení § 55, který stanovoval kontrolní orgány pro výkon kontroly podle zákona o pyrotechnice. Nově dochází k úpravě kontrolních orgánů (viz novelizační body výše) a tyto kontrolní pravomoci byly přiřazeny k již existujícím ustanovením stanovujícím pravomoci orgánům, které dle tohoto zákona vykonávají státní správu, případně byly vytvořena nová ustanovení (jako např. § 54a týkající se obcí s rozšířenou působností). Ustanovení § 55 je tak již nadbytečné.

K bodu 84, 85, 86, 88, 89, 90, 91, 93 a 94

§ 56 odst. 1, 2, 3 a 5 + nadpis, 57 odst. 1, 59 odst. 1, 3, 4 a 5 a § 61 odst. 1 a 2

V souvislosti se změnou kontrolních orgánů dochází k úpravě uvedených ustanovení zákona o pyrotechnice, kdy ČÚZZS je zaměněn za ČOI a ČBÚ (a v nadpise § 56 i za OBÚ, a to v souvislosti s nově vkládaným odstavcem 7 v § 56). O změně kontrolních orgánů blíže pojednává obecná část důvodové zprávy.

K bodu 85, 88 a 93

§ 56 odst. 1, § 57 odst. 1 a § 61 odst. 1

Stávající znění zákona o pyrotechnice směřuje kontrolní činnost nikoliv pouze k hospodářským subjektům, ale i k osobám s odbornou způsobilostí. Výsledkem takové dozorové činnosti může být uložení opatření k nápravě, které má zabránit dalšímu šíření závadných pyrotechnických výrobků na trhu, tedy výrobků, které nesplňují požadavky zákona o pyrotechnice, případně

pyrotechnických výrobků, které tyto požadavky splňují, přesto představují pro uživatele riziko. Ukládání takových opatření je opodstatněné v případě hospodářských subjektů (výrobců, dovozců, distributorů), neboť ty působí jako subjekty v dodavatelském řetězci a v rámci své obchodní činnosti šíří tyto pyrotechnické výrobky. Stávající zákon o pyrotechnice však nesprávně za takové subjekty považuje i osoby s odbornou způsobilostí, které však jakožto fyzické osoby nejsou v pozici hospodářských subjektů, tudíž jim nelze ukládat opatření k nápravě (ve své podstatě osoba s odbornou způsobilostí se od jakéhokoliv jiného spotřebitele liší pouze tím, že může zacházet s pyrotechnickými výrobky kategorie F3, F4, T2 nebo P2). Právě proto, že osoba s odbornou způsobilostí nedodává pyrotechnické výrobky na trh, nelze ji ukládat opatření k nápravě, které lze ukládat právě jenom subjektům, které na trh pyrotechnické výrobky dodávají (hospodářské subjekty). Pokud osoba s odbornou způsobilostí je současně hospodářským subjektem, jakožto fyzická podnikající osoba, jsou ji tato opatření k nápravě (je-li jich třeba) ukládána právě z toho titulu, že je hospodářským subjektem (nikoliv osobou s odbornou způsobilostí).

K bodu 87

§ 56 odst. 7

V § 56 se vkládá nový odstavec 7, který souvisí s kontrolní činností OBÚ podle § 54 písm. b). Oproti stávající úpravě zákona o pyrotechnice budou kontrolovat nejen plnění povinností souvisejících s ohňostrojnými pracemi, ale rovněž povinnosti hospodářských subjektů, které se vztahují k pyrotechnickým výrobkům kategorie F3, F4, T2 nebo P2, které jsou uvedené v § 24 až 31. Na základě tohoto ustanovení bude moci OBÚ přijímat opatření k nápravě, pokud zjistí, že hospodářský subjekt neplní povinnosti uvedené v § 24 až 31, jedná-li se o pyrotechnické výrobky kategorie F3, F4, T2 nebo P2. V případech, kdy nebude možné použít mírnějšího prostředku ke zjednání nápravy, bude moci OBÚ nařídit zničení pyrotechnického výrobku.

K bodu 92

§ 60

Zákon umožní orgánům dozoru (ČOI a OBÚ), aby v případě podezření ze spáchání přestupku, mohly tyto pyrotechnické výrobky zajistit, a to do doby, než bude rozhodnuto, zda se přestupek stal, a uložen trest propadnutí těchto pyrotechnických výrobků. Tento postup lze uplatnit pouze v případě, že se jedná o pyrotechnické výrobky kategorie F3, F4, T2 a P2.

Toto opatření bude použitelné pouze v případě podezření, že se jedná o závažné porušení zákona o pyrotechnice (prodej osobám, které nedosáhly požadovaného věku nebo nejsou osobami s odbornou způsobilostí a prodej pyrotechnických výrobků tam, kde je jejich prodej zakázán).

Rozhodování o přestupku je zpravidla dlouhodobější proces a bez možnosti předběžného zajištění pyrotechnických výrobků je jejich pozdější zajištění až na základě rozhodnutí o přestupku prakticky nemožné, neboť osoba, která se takového přestupku dopustila, již tyto pyrotechnické výrobky nemá. Jejich předběžné zajištění umožní, aby ke zmaření trestu propadnutí pyrotechnických výrobků nedošlo. V případě, že se spáchání přestupku neprokáže, pyrotechnické výrobky budou danému subjektu navraceny.

K bodu 95

§ 62 odst. 3 písm. d)

Pro oznámený subjekt je stanovena povinnost oznamujícímu orgánu informace o zamítnutí, omezení, pozastavení platnosti nebo odejmutí certifikátů. Tyto informace jsou pro oznamující orgán relevantní, protože se jedná o určité omezení subjektu posuzujícího shodu, jehož výrobky, resp. výrobky, které posuzoval, se nachází na trhu. Naopak, původně stanovená povinnost oznamovat i vydání certifikátu se zrušuje, neboť se nejedná o omezení subjektu posuzování shody. Taková informace pak pro oznamující orgán není relevantní.

K bodu 96

§ 63, 64, 65 a 65a

V souvislosti s úpravou zákona o pyrotechnice se nově upravuje struktura přestupků, doplňují se přestupky k povinnostem, které ve stávajícím zákoně o pyrotechnice chyběly, čímž se tyto povinnosti staly nevymahatelné, a doplňují se přestupky k novým povinnostem.

Vymezuje se působnost jednotlivých úřadů k projednávání přestupků. Pokud jde o přestupky fyzických osob pro zacházení s pyrotechnickými výrobky kategorie F4, T2 nebo P2, lze očekávat, podle kvalifikovaného odhadu, že se bude jednat o desítky případů.

Sazby pokut stanovené ve vazbě na jednotlivé přestupky obecně vychází z posouzení závažnosti deliktního jednání, zájmu, který může být spácháním přestupku zasažen, a to při současném zhodnocení závažnosti možných finančních dopadů na osoby, které se mohou deliktního jednání dopustit. Současně byly při stanovení výše pokut brány v potaz důvody postihu protiprávních jednání, jejichž cílem je snaha takovému protiprávnímu jednání předcházet. Princip stanovení výše pokut je patrný např. ze srovnání přestupku dle § 64 odst. 2 písm. d), podle kterého se hospodářský subjekt dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 odst. 3 nezajistil u výrobku, který dodal na trh, přeložení EU prohlášení o shodě, s přestupkem dle § 64 odst. 3 písm. r), jehož se v rozporu s § 19 odst. 4 dopustí výrobce, který, nezajistí, aby byl k pyrotechnickému výrobku přiložen návod k použití nebo nezajistí, aby návod k použití a další označení bylo v českém jazyce a ve stanovené formě. Oba navržené přestupky vychází z ochrany shodného zájmu, kterým je mj. zájem o zajištění řádné informovanosti dotčených osob. Správní orgán proto může u obou uvedených přestupků uložit pokutu až do výše 100.000,-Kč. Zákon však obsahuje i přestupky vyvolávající následky podstatně vyšší intenzity (v oblasti bezpečnosti, života, zdraví), s nimiž zákon přirozeně spojuje pokuty vyšší – např. přestupek stanovený § 64 odst. 1 písm. c), kterého se dopustí výrobce, který v rozporu s § 18 odst. 1 nebo 2 uvede na trh pyrotechnický výrobek, u kterého nebyla posouzena shoda nebo nezajistí, aby při uvádění pyrotechnických výrobků na trh byly tyto výrobky navrženy a vyrobeny v souladu se základními bezpečnostními požadavky. Za spáchání tohoto přestupku může správní orgán uložit pokutu až do 5.000.000,-Kč. Při stanovování výše pokuty pak bude v konkrétních případech dále přihlíženo např. k tomu, zda se jedná o ojedinělé porušení zákona nebo opakované, bude zohledňována intenzita subjektivní stránky přestupku či otázka rozsahu vzniklé újmy.

Dle § 65 budou přestupky projednávat správní orgány v rozsahu své pravomoci dle § 52a až 54a. Výjimku tvoří pouze některé přestupky, k nimž není dle § 52a až 54a příslušný žádný správní orgán, pokud jde o výkon dozoru (resp. dohledu). Tyto určené přestupky pak budou projednávat OBÚ a ČOI.

Pokud jde o přestupky spočívající v porušení povinnosti, která vyplývá ze zákazu zacházení s pyrotechnickými výrobky v ochranném pásmu (§ 35b) nebo z OZV (§ 35c), budou tyto přestupky řešit v přenesené působnosti obecní úřady obcí, na jejichž území k takovému porušení došlo (a v případě porušení povinnosti OZV za předpokladu, že taková OZV byla vydána). Pokud se však bude jednat o přestupky v souvislosti s pyrotechnickými výrobky kategorie F3, F4, T2 nebo P2, k projednávání takových přestupků bude příslušný i obvodní báňský úřad. V těchto případech se tedy bude jednat o sdílenou pravomoc obecních úřadů a obvodních báňských úřadů. Správní orgán, který jako první začne daný přestupek projednávat, neprodleně informuje druhý příslušný správní orgán.

V ustanovení § 65a se stanovuje působnost a pravomoc Policie ČR ukládat příkazem na místě pokutu za přestupky spočívající v porušení povinnosti, které vyplývají ze zákazu zacházení s pyrotechnickými výrobky v ochranném pásmu (§ 35b) nebo z OZV (§ 35c). V případě, že orgán

Policie ČR zjistí, že okolnosti nasvědčují tomu, že k takovému přestupku došlo, postupuje podle § 74 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky, ve znění pozdějších předpisů.

K bodu 97

Příloha č. 2

Příloha č. 2 se nahrazuje novým zněním, které však odpovídá stávající příloze č. 2. Jako problematické se však jeví to, že v zákoně je příloha jinak číslována, než tomu je ve směrnici 2013/29/EU. Toto jiné číslování pak způsobuje potíže například při posuzování shody pyrotechnických výrobků, kdy příslušné technické normy odkazují na jednotlivá ustanovení přílohy směrnice 2013/29/EU, čemuž ale neodpovídá číslování v zákoně. Je proto žádoucí, aby číslování přílohy zákona odpovídalo číslování přílohy směrnice 2013/29/EU.

K bodu 98

Příloha č. 4

Nově vkládaná příloha č. 4 stanovuje požadavky na požární zabezpečení skladu a požadavky na skladování pyrotechnických výrobků ve skladu. Jedná se o požadavky, které jsou nyní uvedeny ve vyhlášce č. 248/2016 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o pyrotechnice. Nově tyto požadavky budou součástí zákona.

K článku II

Zavádí se přechodné ustanovení, a to v souvislosti s dokladem o odborné způsobilosti. Dle přechodného ustanovení osvědčení, která byla vydaná přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona (včetně osvědčení vydaného podle zákona č. 156/2000 Sb.), se považují za doklady podle tohoto zákona. Za doklad o odborné způsobilosti pro zacházení s pyrotechnickými výrobky kategorie T2, P a F4 se považuje také oprávnění nebo průkaz odpalovače ohňostrojů, vydané ČBÚ nebo OBÚ. Držitelé výše uvedených osvědčení, oprávnění či průkazů tak mohou zacházet s pyrotechnickými výrobky kategorie F4 a T2 podle zákona o pyrotechnice, ve znění navrhovaného zákona, nicméně v souvislosti se zavedením doby platnosti osvědčení odborné způsobilosti jejich platnost skončí uplynutím 5 let ode dne předložení lékařského posudku podle § 37 odst. 1 zákona č. 206/2015 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Pokud však držitel osvědčení předložil ČBÚ lékařský posudek v posledních 5 letech přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, platnost osvědčení skončí 5 let ode dne předložení tohoto osvědčení. Veškerá neplatná osvědčení se považují za zrušená.

Dále se v přechodném ustanovení stanovuje, že řízení započatá podle zákona o pyrotechnice ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti navrhovaného zákona se dokončí podle zákona o pyrotechnice v dosavadním znění.

Přechodným ustanovením se rovněž omezuje dodávání určitých pyrotechnických výrobků, a to konkrétně těch, jejichž dodávání je nyní umožněno na základě čl. II bodu 1. části první zákona č. 148/2010 Sb. Tímto zákonem byla do právního řádu ČR transponována směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/23/ES o uvádění pyrotechnických výrobků na trh, která představovala první harmonizovanou úpravu v oblasti pyrotechnických výrobků (později nahrazenou směrnicí 2013/29/EU). Touto směrnicí byly mj. pyrotechnické výrobky zařazeny do kategorií, přičemž pro každou kategorii byla stanovena věková hranice, které bylo nezbytné dosáhnout, aby pyrotechnický výrobek bylo možné osobě prodat. V době, kdy neplatila harmonizovaná úprava v oblasti pyrotechnických výrobků, zařazovala tehdy platná vyhláška č. 174/1992 Sb. pyrotechnické výrobky do tříd a podtříd. Zákonem č. 148/2010 Sb., kterým byla přejata harmonizovaná úprava v oblasti pyrotechnických výrobků, bylo umožněno uvádět na trh pyrotechnické výrobky zařazené do tříd I a II do 3. července 2013, pyrotechnické výrobky zařazené do tříd III a IV a podtříd T0, T1 a T2 do 3. července 2016. Po uvedených datech již

pyrotechnické výrobky zařazené do tříd nebylo možné uvádět na trh, nicméně i nadále bylo možné tyto výrobky na trh dodávat (tedy zejména prodávat), pokud do uvedeného data byly na trh uvedené. Tím bylo zajištěno, aby hospodářské subjekty měly umožněn přechod na harmonizovanou úpravu, která pyrotechnické výrobky zařazovala do kategorií a stanovila vlastní požadavky na pyrotechnické výrobky. Po určitou dobu tak na trh mohly být dodávány, kromě výrobku dle harmonizované úpravy, i výrobky zařazené do tříd a podtříd podle tehdejší právní úpravy. Přechodným ustanovením se omezila doba, po kterou pyrotechnické výrobky zařazené do tříd a podtříd mohly být uváděny na trh, avšak takto dodané výrobky na trh mohly být neomezeně dále na trh dodávány. V současné situaci to znamená, že stále lze dodávat na trh pyrotechnické výrobky zařazené do tříd a podtříd v případě, že do stanoveného data byly uvedeny na trh. Tato situace je však v rozporu s aktuální harmonizovanou úpravou, která předpokládá dodávání na trhu pouze pyrotechnických výrobků, které splňují požadavky této harmonizované úpravy, mj. i zařazení do kategorií. Proto v nyní předkládaném zákoně se umožňuje dodávání pyrotechnických výrobků zařazených do tříd a podtříd pouze do 1.1.2025, čímž se zamezí, aby případné pyrotechnické výrobky zařazené do tříd a podtříd byly prodávány i po více jak 9, resp. 6 letech od jejich uvedení na trh. Po tomto datu již nebude možné tyto pyrotechnické výrobky na trh dodávat.

K článku III

Zákon o správních poplatcích v příloze v části I v položce 22 pod písmenem r) stanovuje správní poplatek ve výši 1000 Kč za přijetí žádosti o udělení oprávnění pro zacházení s pyrotechnickými výrobky podle zákona o pyrotechnických výrobcích. Aktuálně platná právní úprava zákona o pyrotechnice stanovuje vydávání tohoto oprávnění na dobu neurčitou s tím, že držitel oprávnění je povinen ČBÚ předložit každých pět let lékařský posudek (§ 37 odst. 1 aktuálně platného znění). Navrhovaným zákonem se toto mění a nově tato oprávnění mají být vydávány pouze na dobu 5 let s tím, že nejdříve 6 měsíců a nejpozději 30 dnů před uplynutím platnosti tohoto dokladu si držitel oprávnění může požádat o jeho prodloužení (§ 37 odst. 7 zákona o pyrotechnice, ve znění předkládané novely).

V části II v položce 32 v písm. a) až i) se stanovují poplatky související s činnostmi podle zákona o ověřování střelných zbraní a střeliva. Odkaz na tento zákon je nyní učiněn v uvedených písmenech prostřednictvím poznámky pod čarou (pozn. pod čarou č. 31). Nově se tato poznámka pod čarou nahrazuje uvedením tohoto zákona v jednotlivých písmenech. Z uvedeného důvodu se stávající text jednotlivých písmen nahrazuje novým textem obsahující už i slovní název výše uvedeného zákona.

V části II v položce 32 písm. g) v novém znění je odstraněn poplatek (oproti totožnému ustanovení ve stávajícím znění) za vydání rozhodnutí o potvrzení platnosti certifikátu o posouzení shody pyrotechnického výrobku s tím, že výše tohoto poplatku měla činit 50 % ze sazby poplatků uvedených v písm. a) až f) (uvedené písm. g) se vztahuje i na jiné činnosti než rozhodování o platnosti certifikátu). Vzhledem k tomu, že písm. a) až f) neobsahují žádnou položku, která by se týkala vydávání rozhodnutí o potvrzení platnosti certifikátu o posouzení shody pyrotechnického výrobku, ze kterého by se určila 50% sazba pro jeho prodloužení, je tento poplatek za toto prodloužení odstraněn.

V části II položce 32 se doplňují písm. j), k), l a m).

K článku IV

Změna zákona o dozoru nad trhem

Dne 6.4.2023 nabyl účinnosti zákon o dozoru nad trhem s výrobky, který ve své příloze stanoví seznam orgánů dozoru ve vztahu k jednotlivým předpisům EU, na něž se tento zákon vztahuje, pokud jde o dozor nad výrobky, na které se tyto předpisy vztahují. Vzhledem k tomu, že zákon o dozoru nad trhem se uplatní i na pyrotechnické výrobky, jejichž požadavky stanovuje směrnice

2013/29/EU, obsahuje příloha zákona o dozoru nad trhem i orgány dozoru, které tyto požadavky kontrolují. V současné době je ke směrnici 2013/29/EU uvedena pouze ČOI. Vzhledem k tomu, že zákon o pyrotechnice nově jako orgán dozoru stanoví i ČBÚ (pro pyrotechnické výrobky kategorie F3, F4, T2, P2), který bude kontrolovat požadavky, na které se zákon o dozoru vztahuje a v případě jejich nedodržení stanovuje nápravná opatření, je nutné přílohu zákona o dozoru upravit takovým způsobem, aby orgánem dozoru ve vztahu ke směrnici 2013/29/EU (která je zákonem o pyrotechnice transponována) byl uveden i ČBÚ.

K článku V

Tento zákon byl oznámen Komisi EU a členským státům v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti.

K článku IX

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. prosince 2024. Datum účinnosti ode dne 1. prosince 2024 (a nikoliv až od 1. ledna 2025) se stanovuje s ohledem na to skutečnost, že nejexponovanější období roku, pokud jde o pyrotechnické výrobky, je noc z 31. prosince na 1. ledna. Novela zákona o pyrotechnice se zavádí některá opatření, která mají napomoci zabránit zejména nelegálnímu prodeji a používání pyrotechnických výrobků kategorie F4, a to zejména tím, že stanoví účinnější dozor nad těmito výrobky (viz zejména obecná část odůvodnění) a rovněž stanoví přestupky fyzických a právnických osob, které nejsou odborně způsobilé pro zacházení s těmito pyrotechnickými výrobky, resp. neužívají k takovému zacházení osobu s odbornou způsobilostí, jedná-li se o právnickou osobu. Současně období prosince je obdobím, kdy dochází k největšímu prodeji pyrotechnických výrobků, tudíž i k největšímu nelegálnímu prodeji pyrotechnických výrobků kategorie F4. Aby mohla novela zákona o pyrotechnice pozitivně dopadnout již na oslavy Nového roku nadcházejícího, je vhodné účinnost nastavit již na 1. prosince 2024.